

Metal I.

New York, N. Y., gruodžio 23 d. — Ant Eagle ave., Bronxe, vakar naktį iškilęs gaisras sunaikino 9 trijų aukštų namus. Ugnagesiai sunkiai dirbo per 2 valandį dėdami paskutines savo pastangas, idant sulaukyti gaisrą ir neduoti jam prisigriebti prie augštesniųjų namų, kas jiems ir pasisekė. Visi sudegusiųjų namų gyventojai išbėgo. Tik vienas ugnagesis tapo sužeistas. Nuostolių padaryta ant 100 dolarių.

PENKI ŽMONĖS APDEGĖ.

Manchester, N. H., gruodžio 23 d. — Praeitą naktį iškilęs ant kampo Lake ave. ir Pine gatvės gaisras apdegino penkis žmones.

PAŠAUKĖ TURKUS REZERVISTUS.

Chicago, Ill., gruodžio 23 d. — Turkijos generalis konsulis T. Proulx šiandien išleido atsisaukimą į turkus rezervistus, gyvenančius šiame mieste. Tuo atsisaukimu ragina juos grįžti atgal į savo tėvynę ir eiti kariuoti.

KONFISKAVO DAUGYBĖ OPIUMO.

New York, N. Y., gruodžio 23 d. — Vakar muito viršininkai suareštavo ant White Star laivų kompanijos laivo "Adriatic" tulą James Murphy ir konfiskavo 100 blėšinių opiumo. Vėliau tie patys viršininkai suareštavo Tora Sata, japoną, ir atėmė nuo jo 70 blėšinių opiumo, kurį jis laikė savo namuose. Kiekviena opiumo blėšinė lėšuojanti po 50 dol., taigi visas konfiskuotas opiumas vertas 8,500 dol. Suareštuotuosius opiumo pirklius pastatyta kiekvieną po 15,000 dol. kaučija.

BALTIEJI UŽMUŠĖ PENKIS NEGRUS.

Greenville, S. C., gruodžio 23 d. — Šioj apielinkėj tarp baltųjų ir negrų iškilo nesutikimai, kurie pavirto į muštynes. Praeitą sekmadienį įvykusiose tarp baltųjų ir negrų muštynėse 4 negrai tapo užmušti ir 4 baltieji sužeisti. Atsikartojus toms muštynėms krito tų muštinų auka penktas negras. Iš baltųjų, kurie tapo sužeisti, vienas esąs visai kritiškame padėjime.

UŽSISAKĖ SPYGLIUOTŲ VIELŲ.

Pittsburgh, Pa., gruodžio 24 d. — Kariaujančios Europos valstybės padavusios vietos vielų dirbtuvėms didelius užsakymus. Jos reikalauja spygliuotų ir paprastų vielų (dratų). Keleto pastarųjų dienų bėgyje užsakyta 125,000 tonų vielų; iš to skaitliaus 25,000 tonų turi but spygliuotos ir specialiai padarytos. Nuo pat karo pradžios Anglija, Francija ir Rusija pasidarė nuolatiniomis Pittsburgho vielų dirbtuvių pirkėjoms. To darbo vielų dirbtuvėms užteksią per keliolika mėnesių.

ITALIJA PERKA ARKLIUS.

Miles City, Mont., gruodžio 24 d. — Šiandien apskelbta, kad Italijos valdžia įteikęs per savo agentus arklių augintojams užsakymą reikalaujančius 10,000 arklių. Ties arkliai reikalingi ir artilerijai.

Iš Chicagos jau išvežta 250 arklių, paskirtų Italijai.

MIRĖ GAMTININKAS.

Los Angeles, Cal., gruodžio 24 d. — Vietos ligoninėje šiandien pasimirė nuo plaučių uždegimo garsus gamtininkas John Muir, 76 metų amžiaus.

ISSIUNTĖ DAUG MILTŲ.

Topeka, Ka., gruodžio 25 d. — Šios valstijos belgų šelpimo komitetas ligi šio laiko jau išsiuntęs sušelpimui nuo karo nukentėjusių savo vientaučių 25,207 statines miltų.

Didysis kunigaikštis Nikolajus.

Vyriausias rusų armijos vadas.

TRAUKINIS PAGAVO AUTOMOBILIŲ.

Cincinnati, Ohio, gruodžio 25 d. — Ant Colerain ave., per kurią eina gelžkelis, ekspresinis traukinis pagavo automobilių. Tame automobilyje važiuojo 4 asmenys. Stoties viršininkas ant vietos tapo užmuštas, o 3 kiti sužeisti, du iš jų mirtinai. Jie visi skubinosi namo, idant dalyvauti Kalėdų švenčių pokilyje.

NEGALI BUTI JOKIOS SANTAİKOS.

Washington, D. C., gruodžio 26 d. — Rusijos ambasadorius, p. Bachmatov, vakar griežtai užginčijo pasklidusius gandus, skelbiančius, kad tarp Rusijos ir Vokietijos pradėta vesti santaikos tarybos. Jis pasakė, kad tokie gandai yra visiškai neteisingi ir neturinti jokio pamato.

Iš Lietuvos.

MUŠIAI SUVALKIJŲ.

Ties Punksu. Besitraukiant Prusams nuo Nemuno į savo sieną, karšta buvo porą dienų ir apie mus. Mat, pirmą ir antrą spalio mėnesio dieną buvo susirėmimai tarpe Smalėnų, Kolėtniko ir Punksu parapijų šaudytasi čia iš armotų po keletą valandų kasdien. Galutinai Prusai buvo nuvaryti tolyn.

Baisus tuomet buvo armotų griausmas, o dar baisesnis pirm to buvo čia gelžkelio tiltų sprogdinimas. Nors nuostolių žmonėse buvę neperdaugiausia, nes Prūsų pusėj liko užmušta apie septyni kareiviai, Rusų — dar mažiau. Žmonės pasakoja, kad kitus savųjų lavonus Prusai paėmė su savim ir nusivežė. Apie Punksą užmušta vienas kazokas ir kapinyno sargas Lapinskas. Mat, Prusams ir musikiams čia iš karabinų besišaudant, sargas, lyg mirties vedamas, bėgo pasislėpti iš muro pirkios į kapinyno koplytėlę, bet vos užėjo ant koplyčios laiptų, kaip paleido į jį ištoli šūvį vienas kazokas, palaikęs žmogelį prūsų, bėgančių į koplyčią. Ir paskui ilgai dar šaudyta į tą koplyčią, taip kad languose padaryta kelios skylutės. Punksu bažnyčia liko nepakenkta.

Bet didesnis tuomet iš armotų mušys ėjo šiuose Punksu parapijos sodžiuose: Vaitakiemyj, Seivuose, Šlynakiemyj, Vesalave, Šlenzoke ir Grauziuose. Prūsų kariuomenė stovėjo Šlynakiemyj, mūsų gi—Seivuose ir prie Punksos stoties. Rytąus dieną tokia-pat kova ėjo Kalėtnike. Viena bomba sprogo arti bažnyčios, bet nieko jai neužkenkė. Nepakenkta taipogi nei Smalėnų bažnyčia.

Po tų susirėmimų Prusai tuoju traukėsi tolyn — savo sienos linkon, o netrukus po to iš armotų mušys ėjo šiuose Punksu parapijos sodžiuose: Vaitakiemyj, Seivuose, Šlynakiemyj, Vesalave, Šlenzoke ir Grauziuose. Prūsų kariuomenė stovėjo Šlynakiemyj, mūsų gi—Seivuose ir prie Punksos stoties. Rytąus dieną tokia-pat kova ėjo Kalėtnike. Viena bomba sprogo arti bažnyčios, bet nieko jai neužkenkė. Nepakenkta taipogi nei Smalėnų bažnyčia.

Per mušius, čionai buvusius, liko sudeginta tikėtai Šlynakiemio sodžiujė ukininko Rėkaus namai.

Vesalavo sodžiujė buvo toks atsitikimas su ukininku Lapinskiu. Vaiku ant krosnies mašinos besėdint, staiga, lyg perkunas, persimušė per pirkios sienas armotos bomba, sugriovė krosnį, o vaikas liko sveikas.

Nemaža ir kitų namų buvo armotų bombomis suvaratyta.

Žmonelės dabar čia ir inbauginti ir suvarginti tais begaliniais kariuomenės ėjimais ir "stuikų" nuo žmonių reikalavimais. Daugumas jų grįžta iš kelionės net po kelių savaičių vien su botagais: palikę arklius ir vežimus, vos išnešdami gyvastį iš karo ugnies. Kitiems jau net badas gresia, ypač prie viešelių gyvenantiems, kur dažniau ir daugiau lankosi kariuomenė.

Visi tad dejuoja ir meldžia Dievo, kad greičiau toji karo rykštė pasibaigtų.

Kelmelis.

Ties Liškeva. Ties Liškeva (Seinų apskr.) smarkūs mušiai ėjo keturias dienas. Gal niekur žmonės tiek nenukentėjo nuo karo, kaip šiame kampelyje. Bemaž ko ne viso parapijoje aptuštinti kluonai, svirnai; daugybė gyvulių dingo. Tik vieno Liškevos sodžiaus prapulė apie 40 karvių. Bet aršiausia, kad vokiečiai

šaudydami labai daug išdegino triobų. Baltašiške išdegė visa, Gailiuuose — 24 ukininkai, Ricieliuose — 25, Guobiniuose — 23, Krosniko dvaro sudegė kluonas ir Janopolio — apie 30 kampininkų. Didesnė dalis šitų pabėgėlių liko be karnio duonos ir be pastogės.

Nors smarkūs buvo šaudymai ir daug žmonės, tupėdami duobėse, turėjo baimės, bet pasirodo, kad nėra ko taip labai drebėti. Nušovė tik vieną kurčią moteriškę, kuri nenugirdo, kai jai kazokai liepė bėgti į triobą, o kitai peršovė ranką, bet taip-pat netyčiomis.

Žinoma, reikia būti atsargiems. Ir, kaip pasirodė, geriausia slėptis nuo kulku duobėse, tik patariama duobėse kasti foliau nuo triobų. Štai, Ricielių sodžiujė viena šeimyna šaudant sulindus buvo duobė, bet granatos uždegė triobą ir nuo dūmų ko tik neužduso.

Iš Barzdziunų sodžiaus vokiečiai suareštavę išsivedė G. Mikelionį buk už tai, kad ties savo trioba laikė iškabines baltą vėliavą. Apie tą nelaimingėlį iki dabar nėra jokios žinios.

Darbus žmonės dirba visus, bet visgi neramūs, nes bijo, kad prūsokai nesugrįš.

X.

Nukentėjusių nuo karo Suvalkiečių reikalais. Suvalkų gubernatoriaus Kuprevičiaus įsakymu visuose kaimuose turi būti įsteigti komitetai aprūpinti nukentėjusius nuo karo žmones pastoge, drabužiais, maistu, malkomis ir kitais reikalingais daiktais. Komitetuosna turi įeiti valdžios atstovai ir nariai iš vietinių gyventojų, kaip pasauliečių, taip dvasiškių. Pagal reikalo toki komitetai bus suverti valsčiuose. Pašalpai skiriami pinigai bus atsiųsti į komitetų rankas, kuris išdalys pašalpos reikalingiems. Komitetas duos tikėtai pašalpą iš didėsės kunigaikštystės Tatjanos fondo. Nėra tai atlyginimas už karo padarytus nuostolius, bet tik laikinė pagalba.

Seinų apskr. komiteto nariai jau apvažiavo visus valsčius ir surinko žinias, kas nukentėjusių nuo karo reikalauja greitai pašalpos, kad išrupinis jį iš didėsės kunigaikštystės Tatjanos komiteto. Šale to jau pradėta surašinėti iš eilios visi nuostoliai, padaryti vokiečių ir rusų kareivijos. Komitetas sutaisė paklausimus, kuriuose sužymėta smulkiai įvairūs nuostoliai, kuriuos galėjo turėti gyventojai, netekdami trobų, gyvulių, javų, pašaro, maisto, negalėdami užsėti laukų ir t.t. Neaplenkta net paklausimas apie išnaikinimą bičių. Lakštai su tais paklausimais bus išsiuntinėti vaitams, kurie turės viską smulkiai surašyti, o paskui apskr. komitetas patikrins.

Seinų apskr. komiteto nariai jau apvažiavo visus valsčius ir surinko žinias, kas nukentėjusių nuo karo reikalauja greitai pašalpos, kad išrupinis jį iš didėsės kunigaikštystės Tatjanos komiteto. Šale to jau pradėta surašinėti iš eilios visi nuostoliai, padaryti vokiečių ir rusų kareivijos. Komitetas sutaisė paklausimus, kuriuose sužymėta smulkiai įvairūs nuostoliai, kuriuos galėjo turėti gyventojai, netekdami trobų, gyvulių, javų, pašaro, maisto, negalėdami užsėti laukų ir t.t. Neaplenkta net paklausimas apie išnaikinimą bičių. Lakštai su tais paklausimais bus išsiuntinėti vaitams, kurie turės viską smulkiai surašyti, o paskui apskr. komitetas patikrins.

Seinų apskr. komiteto nariai jau apvažiavo visus valsčius ir surinko žinias, kas nukentėjusių nuo karo reikalauja greitai pašalpos, kad išrupinis jį iš didėsės kunigaikštystės Tatjanos komiteto. Šale to jau pradėta surašinėti iš eilios visi nuostoliai, padaryti vokiečių ir rusų kareivijos. Komitetas sutaisė paklausimus, kuriuose sužymėta smulkiai įvairūs nuostoliai, kuriuos galėjo turėti gyventojai, netekdami trobų, gyvulių, javų, pašaro, maisto, negalėdami užsėti laukų ir t.t. Neaplenkta net paklausimas apie išnaikinimą bičių. Lakštai su tais paklausimais bus išsiuntinėti vaitams, kurie turės viską smulkiai surašyti, o paskui apskr. komitetas patikrins.

Seinų apskr. komiteto nariai jau apvažiavo visus valsčius ir surinko žinias, kas nukentėjusių nuo karo reikalauja greitai pašalpos, kad išrupinis jį iš didėsės kunigaikštystės Tatjanos komiteto. Šale to jau pradėta surašinėti iš eilios visi nuostoliai, padaryti vokiečių ir rusų kareivijos. Komitetas sutaisė paklausimus, kuriuose sužymėta smulkiai įvairūs nuostoliai, kuriuos galėjo turėti gyventojai, netekdami trobų, gyvulių, javų, pašaro, maisto, negalėdami užsėti laukų ir t.t. Neaplenkta net paklausimas apie išnaikinimą bičių. Lakštai su tais paklausimais bus išsiuntinėti vaitams, kurie turės viską smulkiai surašyti, o paskui apskr. komitetas patikrins.

Lenkai pradeda Lietuvą savinties. Kadangi vyriaus

šias Karvedys pažadėjo suvienyti Lenkiją, tai Vilniškiai lenkiški laikraščiai šaukia, kad prie Lenkijos reikią prijungti ir Lietuvą. Varšavos lenkai blaiviau žiuri į šį dalyką. Jie Lietuvą išskiria. Lenkijos gi nori tik ten, kur tikri lenkai gyvena. Kas žin, ar tik neperankstyvas Vilniškių lenkų noras Lietuvą pavesti Lenkijai?

Vokiečiai pargrįžo į save. Po 23-čiai spalio dienai (sen. kal.) vokiečių kariuomenės šia pusės sienos Lietuvoje kaip ir nebeliko. Tikėtai dar kelias dienas stengėsi priešininkas laikytis gana sustiprintose Virbaliaus pozicijose, Suvalkų gub.

Rusų kariuomenė pergalingai vis žygiavo pirmyn. Vokiečiai slinko gilyn savo žemėn.

Ligi 27-tai spalio dienai Vokiečiai buvo išmušti iš Virbaliaus apygardos. Rusų kariuomenė daėjusi ligi Stalupėnų. Tuoju užėmė Rusai ir Galdapės miestą.

29-tą spalio dieną pranešama, kad po mušių Liko apygardoj rusai atmetę vokiečius į Mozurų ežerus. Į Rytus nuo Neidenburgo tie Mušakeno stočia rusų raitarija užgriebusi abazą ir suardžiusi porą geležinkelio tiltų.

Didysis kunigaikštis Dmitrij.

Caro giminietis, kuris kariauja Lenkijoje.

Atstovas M. Yčas Spalio 29 d. išvažiavo į Kauno gubernijos pasienį ištirti nuostolių, gyventojams padarytų. Surinktoji medžiaga bus inteikta visos Rusijos miestų Sąjungai, kuri suteiks laikiną pašalpą nukentėjusiems. Svarbu yra, kad vietos inteligentai padėtų surinkti kuodaugiausia žinių.

M. Yčo rupeščiu iš miesto komiteto paskirta 70 rublių lietuvių prieglaudos vaikų apavams (batams).

Marijampolės "Blaivybės" draugija paaukojo 50 rub. vietinėse ligoninėse esantiems sužeistiems kareiviams. Be pinigų, surinkta dar iš vietinių gyventojų daug baltųjų — marš-

kinių, paklodžių, rankšluosčių ir t.t.

— Išrinkta komitetas Marijampolėje šelpti nukentėjusius nuo karo ir padėti surašyti karo nuostolius.

Naujokų arba rekrutų ėmimas Kauno gubernijoje eina visur ramiai, nes nedrumsčia nei degtinė, nei alus. Suvalkų gub. dar rekrutų nešaukė.

Dvarininkas Gorčinskis, turįs dvarų Kauno gub. ir Lenkijoje, nori, kaip žinoma, sutaisyti pulkus lenkų kareivių, kurie eitų su vokiečiais kariauti. Apsirėdymus duotų senovės lenkų kareivių ir komanda būtų atliekama lenkų kalba. Bet turbūt nieko neišeis, nes lenkų spauda nepritaria tam sumanymui. Neturime, sako, patyrusių lenkų vadų, tai tik galime išsistatyti ant juoko. Patsai Gorčinskis, rodos, visai nei kareivijoje netarnavęs. ("Šaltinis").

Nelaisviai. Nuo pradžios karo Vilniun buvę atvežta iš Prusijos 2208 nelaisviai, jų skaičiuje 27 aficeriai.

Vokiečių užsilaikymas. Suv. gub. Teko man pasikalbėti su mano tikru draugu apie vokiečių užsilaikymą mūsų tėvynėje. Jisai važinėjęs abazan tuomet, kuomet vokiečiai išėjo iš Suvalkų gub. pakraščių.

Pasirodo, kad kitose vietose vokiečiai apleizdami Lietuvą tai net ir už tą žmonėms mokėjo. Daugelis vokiečių moka lietuviškai ir lenkiškai šnekėti. Vieni iš jų pasakojo buk pės juos geriau gyventi: daug yra dirbtuvių (fabrikų), daug uždarbių ir žmonės kur-kas turtingesni. Kiti pasakoja, jog pas juos aršiau gyventi ir peikė vokiečių pasielgimus.

Vokiečiai baisiai bijo kazokų: kur kas stuktėlėjo, tuoj visi bėga, žiuri: — "ar nebe tie kazokai, velniai, bekauliai". Kaikuriuose vietose vokiečiai buvo net iškabas iškorę: "nauja Vokietija", bet apsiriko nabagai, po kelių dienų turėjo apleist savo "Vokietiją".

Lietuvoje dabar atsitirįvairių atsitikimų, bet gaus kitų išeina tik žmonių plepalai. Viename atsitikime pasakoja taip: "žmogelis išvydęs bombą keliu rituojančią, bet nesprogusią, paėmęs ją į save vežiman. Išvydęs toki atsitikimą aficeris iškoliojo žmogelį, paaškinio jam bombos sprogimo baisybę ir už jo drusumą davė jam amintin penkis rublius."

Kitur tvirtina, jog į vietą taipgi žmogelio daržin įkrito bomba, ir guli nesugus šiene. Žmogelis bijos klivdyti, pranešė tai vyriausybei.

Tai tik išgirdau nuo telio-draugo lietuvio! Tėvynės var ("Aušra").

Veiveriai (Suv. g

laiško). Mokytojų Seminarija uždaryta. Viskas sumaišyta, išgriauta. Nėra tvorų, medžių. Seminarijos sodnas išlaužytas. Plantas susilyginęs su grioviais (gra bėmis). Daug nuostolių žmonių padarė. Kas dar spėjo savo daiktus sukasti žemėsna, tai dar tas atrado, o kas nesukasė, tai tas nieko nerado. Rusų kariuomenė ir patys žmonės-lietuviai viens kito išvogė.

Laiškai iš Lietuvos.

Petrui Žilinskui, Bostone, Mass., rašo brolis iš Kurta-vėnų, Kauno gub. rugp. 28 d. 1914 m.

„... Pas mus dabar daug naujienų. Lietuva dabar pergyvena sunkų ir svarbų momentą. Karo viesula pas mumis labiau atsiliepia negu Rusijoje; karo sunkenybės labiausia slėgia mūsų kraštą. Žmonės, tiesa, ramiai sėja, arija ir kulia, bet esą labai trukdomi. Neskaitant to, ką ima arklius, brikas ir iš pasienių gyvenančių gyvulių ir javus, mūsų kraštas nustojo daug darbininkų, kurie tapo paimti kariuomenėn. Žmonės nežino, ką jiems atneš rytuojus.

Po svieta eina įvairių įvairiausių kalbos. Kas ką sumano, tą paplepa ir jam tiki nervingi žmonės. Mėlgiamas dabar gadynė.

Sudiev,
Jūsų brolis Antanas.”

K. Rubinui, - Cleveland, Ohio, rašo giminės iš Žarėnų, Kauno gub. lapkričio 16 d. 1914 m.

„... Pas mus naujienos prastos. Šie metai buvo labai prasti, rugiai paaugo per pusę toki, kaip pernai, o vasarą tai išpuvo. Dar prie to pasigirsime, kad ir daug vargo turime kaip tokiomis metais, nes prie telegrafo stulpų reikia eiti savitėje po du kartus ir saugoti juos, kad vokiečiai nepupiautų. Gyvuliai pas mus yra visai pigūs ir ta pačia kaina, kokia yra, parduoti negalima, nes niekas neperka. Šieno šiemet užaugo mažai, o dar ir to paties reikėjo duoti kariuomenei, per pasidarė dar siauriau.”

J. Przedziekaitei, Bostone, Mass., rašo tėvai Varšavos (Lenkijoje) spalio 21 d. 1914.

„... Tuo tarpu vokiečiai yra atmušti nuo Varšavos. Bet jie ir vėl bando užpulti. Su aeroplanais kelias į viršų, lekia ant Varšavos ir iš ten meta bombas. Tautinis Varšavos bankas yra išvežtas Maskvon. Ir mes patys buvome išvažiuoję į Maskvą... Nors turėjome II klesos bilietus, bet prisiėjo važiuoti kartu su gyvuliais... Dabar jau, kada vokiečius atstumė atgal, sugrįžome ir mes. Namuose radome tik šipulių kratinį. Matomai, rusų kareiviai ten stovėjo ir tie viską sutrupino.”

LIETUVIAI AMERIKOJ.

MONTELLO, MASS.

Praeitais 1913 metais šiam mieste susitvėrė lietuvių budavotojų kompanija. Iš pradžių jai sekėsi gana gerai, sekėsi bent taip, kad per tuos metus liko geras pluoštas pinigų gryno pelno. Bet štai 1914 m. tapo išrinktas kasierius A. D.—skis, žmogus, kuris ne tiek rūpinosi kompanijos reikalais, kiek kokiais kitais, t. y. kad tik greičiau galima būtų pripildyti savo kišenių. Ir štai pasitaikė proga — bebunant jam kasierius kompanija pradėjo bankrutuoti. Matydamas, kad kompanija gali visai subankrutuoti, kad gali netekti ir savo indėtos sumos pinigų, jis sumanė likusius pinigus pasidėti į savo kišenių... Tuo tarpu ir kiti kompanijos nariai jau pajuto, kad kas tokio negerai atsitiko su kasierium ir gruodžio 5 d. suareštavo jį. Taigi draugas kasierius atsidūrė belangėje. Pareikalauta užstatyti 3,000 dol. kaucijos, o kadangi tokios pinigų sumos niekas neužstatė, tai vargšas turi tupėti kalėjime ligi teismo.

Pažymėtina tai, kad tas asmuo prigulėjo prie L. S. S. ir nekarta šaukė kitus prie vienybės ir susipratimo, ragino prigulėti prie socialistų sąjungos. Sako, ypač dabar, kada ant vargšo darbininko yra užgulus kapitalistinės jungas, reikia prigulėti prie sąjungos. Vienintelis kelias, kuriuo eidami galime surasti išganymą, tai socializmas. Kitų pakraipų žmonės, kaip pavyzdžiui tautininkai, yra neišmanėliais ir priešais savo gėrovės. Taip ir tam panašiai nekarta A. D. pasakodavo. Bet dalykai kitaip stovi, negu kad paprastai perstatoma. Begyvenant prisieina gana dažnai pastebėti, kad socializmo skelbėjai kartais atlieka tokius darbelius, kokius gali atlikti tik paprastas sukičius, prigavikas. Tenka matyti nekarta taipgi, kaip šio miesto lietuviai socialistai nukrypsta nuo savo principų tako ir blogai elgiasi.

Montellietis.

MONTELLO, MASS.

Gruodžio 9 d. tulas M. Poškus, gerai išigėręs rudžio, sumušė savo moterį už tai, kam ji neleido daugiau gerti. Moteris pašaukė policiją ir žvėrį-vyrą suareštavo. Teismas atsiuvo gruodžio 10 d. ir girtuoklis vyras tapo nubaustas 6 mėnesiams kalėjimo už mušimą moteris ir 5 dol. už girtumą. Moteris pasiliko namie su keletu kūdikių gana varginame padėjime ir turės kęsti alkį ir šaltį. O kas prie visa to privedė? Atsakymas gali būti tik vienas — girtuoklystė.

Ir tų niekam nekaltų kūdikių, užaugusių tokioje šeimynoje, kur apart blogo nieko gero nemato, gyvenimas negalės daug kuo skirties nuo savo tėvų gyvenimo.

Photo by American Press Association.

Šautuvus orlaivių šaudymui. Tokius šautuvus turi Austrija.

mo. Nuo pat mažens jie yra pratinami prie svaigalų, vietoje pratinus juos prie ko-nors gero. Laikas būtų susiprasti ir mesti į šalį visus blogus įpratimus, kurie suardo dorą šeimynišką gyvenimą.

Aguonėlė.

MONTELLO, MASS.

Nors jau nekarta „Ateityje“ buvo rašyta apie kaikiuriuos Montello socialistų darbus ir nurodyta, kokis tarpe jų viešpatauja dalykų supratimas, bet-gi ir vėl esu priverstas parašyti ir paroddyti visuomenei jų „susipratimą“ ir kokioj formoj jis yra platinamas.

Kaikurie Montello socialistai su tokia energija stvėrėsi platinti „busimajį jojų“, kad nebeužtenka svetainėje ir turi eiti užkampius, kur yra daugiau slapų smuklių. Štai gruodžio 13 d. tulas K. Š. išigėręs užtektinai „rojaus“ skytimėlio, idant sustiprinus savo spėkas, vaikščiodamas apie tulos moters langus pradėjo kviesti prie „vienybės“ ir „susipratimo“. Bet ant nelaimės ta agitacija nepasisekė, nes vargšas turėjo kuogreičiausia atsi-traukti, kad nepatekus į belangę. Turbut tam name gyveno nesusipratėliai?

Montellietis.

NORWOOD, MASS.

Tikiuosi, kad „Ateities“ redakcija teiks man daleistį ištarti ben keletą žodžių del p. Suvalkietės korespondencijos, tilpusios „At.“ No. 48. Tenais pasakyta, kad vietos moterų draugijos susirinkimuose nekuriuos nareš sukeliančios betvarę, trukšmą ir tt. Lapkričio 14 d. pakėlus klausimą apie samdymą lietuvių namo svetainės, anot p. Suvalkietės, kilo trukšmas, vieton argumentų panaudota net blekės ir barškinta į jas. Man-gi nei p. S. korespondencija nei moterų darbeliai visai neapeina; man nuo to nei šilta nei šalta. Bet tiktai indomauju, su koku tiklu tos intartosios moteris ir joms pritariantie vyrai už parašymą paminėtos korespondencijos labai rustauja ant manęs? Turiu pasakyti viešai, kad bereikalingai nekuriuos bei nekuri piktinasi ir leidžia gandą tarp

vietos lietuvių, buk aš tą korespondenciją parašęs. Aš tos korespondencijos nerašiau, su ja jokio bendro neturiu ir del to man nepriklauso tie komplimentai, kuriuos man teikia. Po ta korespondencija padėtasai pse udonimas pilnoj to žodžio prasmėj reiškia moterišką ypata, o čia intariama vyras.

Nors po šventai, teisybei daugelį kartų teko girdėti ir net patirti apie nekuriuos moterėlių peiktinus darbelius, nors man papasakota ir apie lapkričio 14 d. buvusį moterų draugijos susirinkimą ir ten įvykusius susikirtimus, bet aš apie tai į laikraštį nerašiau, nes nesu palinkęs rašinėti tą, ko savo akimis nesu matęs. Tai viena. Antra-gi tēmyjant į moterų dar jaunutės draugijos veikimą, didelio kulturiškumo nėra ko ir pageidauti, nes dar ir senose vyrų dr-jose visa ko atsitinka. Pagaliaus, kaip ten nebutų, bet vienok šiame momente aš labiausia vengiu, kad moterų rustybės smugis neužkristų ant mano nekalto kailio, todėl meldžiu redakcijos pridurti ir savo žodį.

J. Pakarklis.

Nuo Redakcijos. Bereikalingai užsiuolama už tą korespondenciją ant p. Pakarklio, nes ją parašė ne jis, bet viena vietos moterų draugijos narė.

GARDNER, MASS.

Gruodžio 6 d. vakare T. M. D. kluho parengtam vakarėlyj A. Nalivaika skaitė prelekciją temoj: „Ar bus geriau, kada socialistai gaus viršų?“ F. Tauginas, A. Žibas, A. Bagužis, A. Petraitis ir A. Zdarinckas padeklamavo eilių. Paskui dar deklamavo M. ir A. Endrikiutės (mažos mergaitės). P-lės E. Alieliunikė ir M. Balšaičiukė padainavo „Ant kalno karklai siubavo“. J. Baublis ir J. Nalivaika atliko monologą. Pabaigoj buvo žaislai, jaunimas gražiai žaidė.

Seniau, kuomet nebuvo T. M. D. kluho, dalis mūsų jaunimo praleisdavo laiką ant gatvės, smuklėse, bolinėse, o kiti namie kaziruodavo iš pinigų. Dabar-gi, kaip atgijo T. M. D. kuopa, daugelis jaunimo pametė tuos netikusius užsiėmimus, pradėjo protauti ir rūpintis apšvieta.

P. S. Remeika.

VALPARAISO, IND.

Su šiuo mėnesiu prasidėjo antras mokslo bertainis. Šiuo bertainiu gerokai padidėjo mokinių skaičius; lietuvių, naujų mokinių, įstojo į mokyklą apie tuzinas ir dabar jau skaitoma apie šimtas su virš. Tai pagirtinas apsiereišimas, kad lietuviai pradeda suprast mokslo naudingumą. Ką kur smuklėse prageria ar bilijardinėse pralošia sučėdytus skatikus, tai geriau pasimokyti. Bet ne visi dar taip mano ir protauja... Mes keikiam blogą surėdymą ir kapitalistus, bet patys nieko

gera nesistengiam sau pasidaryti, palaikom smukles ir kitus pragaištingus urvus, kur savo sunkiai uždirbtus skatikus praleidžiam ant niekų. Geriaus broliai griebkimės naudingo darbo, kuris atneš mums ir kitiems naudą.

Valparaise yra draugijėlė L. M. A. S., prie kurios prieguli beveik visi lietuviai moksleiviai. Taipgi yra čia ir lietuvių moksleivių knygynėlis, kurį aplanko nemažas skaitlius laikraščių: „Ateitis“, „Vien. Lietuvniukų“, „Lietuva“, „Laisvoji Mintis“, „Tarka“, „Kova“ ir kiti. Čia yra taip jau nemažas knygų skaičius.

Oras jau atšalo ir sniego prisnigo. Nesmagu.

Apie lietuvių mokinių gyvenimą nėra ko nei rašyti, nes beveik visi žino jų padėjimą. Nekurie jų dirba prie virtuvės, už ką gauna valgi, bet už mokslą vistiek reikia mokėt. Į virtuvę eina dirbti tik tada, kada jau aplinkybės — tuščias kišėnius — prie to priverčia. Tai tiek šiuo tarpu.

J. S—kis.

BALTIMORE, MD.

Gruodžio 12 d. buvo parengtas Lietuvių Centro svetainėje draugijų konferencijos vakaras. Vakaro programos buvo įvairūs, susidėjo iš šių dalykų: prakalbų, deklamacijų ir išlaimėjimų. Įžanga buvo dykai, bet publikos buvo neperdaugausia. Išlaimėjimui buvo paskirta laikrodys, pora krailių, gaidis ir kiti mažesnės vertės daiktai. J. Alyta išlaimėjo laikrodį, kurį jis vėl paauskavo, į tą patį fondą — sušelpimui nukentėjusių nuo karo lietuvių.

Draugijų konferencija panašius vakarus rengia kas antrą šeštadienio vakarą, o kas antrą sekmadienio vakarą rengia prakalbas. Po Naujų Metų konferencija, mano parengti fėrus ir tam tikslui renka aukas.

P-as J. Vasiliauskas, S. L. R. K. A. sekretorius, paauskavo „Tautos Fondui“ ramšomąją mašinėlę, vertą 50 dol. P-as P. Laukaitis nukentėjusių sušelpimui paauskavo auksinį žiedą su deimanto akute, vertą 60 dol. Laimėjimo bilietai bus paravinėjami taipgi ir tarp svetimtaučių. Jeigu laimėjusis žiedą nenorės jo imti, tai aukautojas duos 50 dol. Pasirodo, kad p. P. L. yra nevienpusis žmogus, nes jis visą laimėjimo pelną skiria pusiau — vieną pusę „Tautos Fondui“, o kitą vietiniam šelpimo nukentėjusių nuo karo fondui. Tokiu būdu jis užganėdino abi puses, t. y. klerikališkąją ir tautiškąją pirmieviškąją, už ką konferencijos delegatai aukautojui išreiškė didelį ačiū.

Žodžiu sakant, konferencija darbuojasi kiek gali, kad tik daugiau surinkus aukų del savo nukentėjusių nuo karo brolių. Bet yra ir to darbo trukdytojų. Viena, tai didelės bedarbės, o kita — tai sąjungiečių nešvari agitacija. Sąjungie-

čiai, budami konferencijos delegatais, išduoda draugijose visai klaidingus raportus: vieni raportuoja, kad visos aukos eis į Chicagą, o kiti vėl tikrina, kad tik didesnės aukos eis į Chicagą, o smulkesnės bus skiriamos pusiau. Jie visa tai daro ant keršto, nes jie gerai žino, kad visos aukos yra skiriamos pusiau — „Tautos Fondui“ ir vietiniam išdui. Mat tautininkai, kurie atstovauja tautiškas draugijas, yra nutarę nesiųsti aukų nei vienam mūsų fondų išdininkui, bet pasiųsti tiešiog į Vilnių Mokslo ir Dailės Draugijoms.

Viena iš tokių draugijų, kuri yra po sąjungiečių globa, atšaukė savo delegatus. „Darbininkų Balso“ No. 5, straipsnyj „Kurlink nueita“, kalbama apie priežastį atšaukimo, tečiau ne viskas taip pasakyta, kaip turėjo būti.

Gruodžio 13 d. S. L. A. 64 kuopa laikė metinį susirinkimą. Perrinkus kuopos valdybą buvo įnešta, idant paauskauti iš izdo kiek del sušelpimo lietuvių, nukentėjusių nuo karo. Po apkalbėjimo paauskauta 25 dol., iš kurių 10 dol. bus pasiųsta „Autonomijos Fondui“ (per p. T. Paukštį), o 15 dol. pasilikis vietiniam izde. Tuo ir pasibaigė susirinkimas. Po susirinkimo tarp įžymesnių veikėjų buvo kalbėta apie sutvėrimą Lietuvių Tautiškos Partijos kuopos bet tas dalykas atidėta ant toliaus.

P. J—as.

BRIGHTON, MASS.

Nuo Naujų Metų sukaks 5 metai, kaip gyvuoja mūsų miestelyj Lietuvių Kooperatyviška dr-stė. Ta draugystė turi valgomų daiktų krautuvę (grosernę ir bučėrnę) ir per tą laiką jau turi pasidėjus į banką \$4,000.00, nepriskaitant gražio arklis ir naujo vežimo, prekių, kurios yra krautuvėj, arba išduotos ant knygų. Lietuvių Kooperatyviška dr-stė turi su virš 500 ėmėjų (kostumierių). Kas metas mūsų Kooper. Dr-stė duodavo savo ėmėjams Kalėdų prezentą — po gražų kalendorių, o šį metą nutarė vienbalsiai, vietoj Kalėdų prezentos, paauskauti \$100.00 nukentėjusiems nuo karo Lietuvoj. Be to mūsų kooper. rengiasi statyti svetainę (jau ir plenai yra gatavi) ir galutinas nutarimas atsi-bus metiniam susirinkime sausio 4 d. po No. 58 Market st. 3 val. po pietų.

Jonas Gabalis.

— Ale, broliuk, tavo veidas persikeitė, nosis paraudonavo. Didelė permaina.

— Žinomas dalykas: geri baltą ir raudoną degtinę, geri rudą alų, tai ir nosis raudonėja...

— Kokių priežasčių delei jūs išsirinkote tokią mažutėlę sau moterį?

— O delto, kad reikalingi kartais, ją but lengviau likt...

Apžvalga.

Ar kalta tautybė? Kaip tik Europoje iškilo karas, tuč tuojaus pradėta jieskoti priežasčių išsukusių tą karą, kuris vis dar tebeeina ir gali dar ilgai nusitęsti. Karo pabaigą, sakoma, priartins vokiečių nusilpnėjimas. Vieni jieskojo ir tebejiesko tu priežasčių diplomatijos painijose, antri kapitale ir tame, kas su juo neišvengtinai jungiasi, treči tautybėje ir tt. "Lietuvos" No. 50 tilpo p. Tautiečio straipsnis "Tautos vieta žmonių", kuriame išsrodinėjama, kad tautybės negalima kaltinti už Europos karo išsukimą, nes tautybė nieku nekaltina.

"Europa, amžiais buvusi kultūros ir civilizacijos gabija, pavirto į pagiežos ir kraujo aukurą, kurisai savo smėklina uždanga užmetė baisenybės šešėlį ant viso pasaulio.

"Jieskodamas priežasčių tai begalinei kraujo ir pagiežos sriovei praeityje ir dabar, nevienas jos randa tautybėje. "Jeigu nebutų tautų, nebutų buvę istorijos lapai taip aptaškyti krauju, ir nebutų to baisaus reginio, kurio liudininkais mes dabar esame," — protauja tautybės priešai.

"Ar taip yra? Ar, nesant tautybei, ištikrųjų nebutų ir tu kruvinų dramų?

"Sunku duoti trumpas ir aiškus atsakymas. Kiekmet aš žiurau į kares ir jų priežastis, man rodosi, kad tautybė visuomet, arba bent daugumoje atsitikimų, buvo pavartojama kaip įrankis vienokiems, arba kitokiems tikslams. Tokiais tikslais galėjo būti vienos ypatos, arba didesnio skaitliaus žmonių reikalų apginimas, išplėtojimas arba panašiai.

"Į nieką žmogus taip greitai neatsiliepia, kaip į palietimą to, kas žmogui brangiausia. Tokiomis žmogaus brangenybėmis yra tautybė ir tikėjimas. Žmogus greičiau sutiks netekti visų savo turtų ir net pačios gyvybės negu leisti kitam paminti į purvą jojo tautybę arba tikėjimą.

"Reikalinga intikinti žmogų, kad jojo tautybė ar tikėjimas yra pavojingas, kad pavojus grėsia iš to tai šaltinio, ir tokiam žmogui rasi pasiryžę kovoti iki paskutinios prieš intariamąjį pavojų. Nekartą tautybė yra nedorai panaudojama kaip įrankis, ir dažnai žemiems tikslams. Tautybė savo patutu guli prisirišime prie to visko, kame žmogus yra išaugęs. Sava kalba, savi papročiai, sava dvasia, istorija, literatura ir t.t. gimdo žmogui prisirišimą prie jų. Iš to viso susidaro žmogaus siela. Atmink tai, persodink pilnai suaugusį žmogų į visai kitoniškas sąlygas ir tuom tartum išrausi žmogui sielą. Kad ir pripras įsiai naujų sąlygų, tačiau jis net jausis, kad įsiai naujoje vietoje. Gim-

tinė amžinai graus jį atminimais. Žaizda padaryta sieloje persodinimu į kitokias aplinkybes, ilgai neužgyja, bet niekuomet neužgyja jina visai.

"Prisirišimas yra meilė prie to, kas sava. Bet giliai ir teisingai suprasta meilė gali pagimdyti tikrai pagarbą prie to, ką kitas myli, nes iš ano reikalaujama, kad įsiai gerbtų tai, ką tu pats myli.

"Žmonijos gerovė reikalauja, kad meilė prie to, kas sava, būtų sunaudota kėlimui gerovės tarp savo žmonių, neužkertant kelio kitiems. Tame yra didžioji ir kulturinga tautybės misija. "Sunaudok geram tikslui tai, ką turi" — toksai yra pažangos reikalavimas.

"Prie žmonių atskirų grupių neprieisi, jei nežinai jų kalbos, jei nepažinsi jų papročių, dvasios ir nemokėsi prie jų prisitaikinti.

"Kiekviena tauta dirba sau, bet galutinai suvedus, visos tautos dirba vienam ir tam pačiam tikslui, kurisai yra žmonijos gerinime, tobulinime. Todėl, jei viena tauta nori sulaikyti tai, ką kita tauta tveria, tai tuom pačiu jina prasižengia prieš tą tikslą, kuriam jina pati tarnauja.

"Tai galima būtų paaiškinti pavyzdžiui. Sakysime, jei keli žmonės dirba vienam ir tam pačiam tikslui ir jeigu staiga vienas iš jų pradėtų ardyti kito darbą, tai tuom pačiu įsiai ardytų ir savo darbą. Apie tokį ardytoją mes pasakytume, kad įsiai yra nenuoseklus.

"Tas pats yra ir su tautybe. Visos tautos bendrai stumia žmonių (pačios sava) augstyn, ir todėl nuoseklusas reikalauja, kad kiekviena tauta nekištų kitai koją, bet, atpenč, padėtų jai kopti prie tobulesnių aplinkybių.

"Karė visuomet yra naikinimas, pažangos sulaikymas, ir todėl tikra tautybė yra kare priešinga.

"Tautos vieta žmonių — tai vieta darbininko eilėje kitų darbininkų. Kiekvienas dirba savo dalį, bet galutiname suvedime gaunasi sutartinis darbas. Atskiras žmogus yra pasistatęs tikslu dirbti tikrai savo tautai. Įsiai eina prie savo žmonių ir padeda jiems kopti augstyn. Gal nei nemanydamas apie tai, drauge su tuom dirba ir visai žmonijai.

"Tame yra tautiškojo darbo svarba ir reikšmė. Tautiškasai darbas ištikrųjų savo galutinu tikslu guli ne siauroje tautos vienutėje, bet visoje žmonijoje.

"Taip žiurint į tautybės reikšmę, visi šovinizmo, kitų tautų neapykantos, apsišėkimai reikalinga pripažinti liguistais ir nesutinkančiais su tyros tautybės idėja. Tie, kurie vartoja tautybę kaip įrankį neapykantai ir pagiežai sėti, turi būti pripažinti didžiausiais ne tikrai visos žmonijos, bet ir savo tautos priešais. Šovinizmas yra apsišėkimas, priešingas tikrai tautybei.

"Todėl ir karė negali būti pagimdyta tautybės, kaip tokios. Tautybė yra panaudojama tikrai kaip skraistė."

Nieko neveikiantiems. "Vien. Liet." No. 50 išspausdintas indomus įžanginis straipsnis "Neutrališki ir... trečiakandžiai", kuriame iškelta į aikštę ir aiškiai išrodyta, kokią rolę gyvenime lošia taip vadinami "neutrališki", kurie niekam neprijaučia, ir "trečiakandžiai", kurie nori būti... "visų draugai", kad tuo būdu iš besipešančių pasinaudotų. Mes čia paduodame tik pabaigą to straipsnio, nes jį paliečia mus-amerikiečiai.

"Musų, lietuvių visuomenėje Amerikoje, turime pilnai ir aktyvių, ir neutralių, ir trečiakandžių. Aktyvieji jau pasiskirstę į puses: vieni stovi Rusijos ir kitų jos talkininkų pusėje, kiti, nors mažuma, stovi už kaizerį. (Nesena skaitėme laikraštyje vieno kaizeriečio paaiškinimą, delko įsiai kaizerį garbinas — o gi esą ar ne Prusuose buvo spausdinamos maldakningės!). Bet aktyvieji vistiek yra geresni, ar jie už vieną, ar už kitą pusę stovi, — jie aiškiai ir tiesiai pasisako, ką mįslina. Prastesni yra musų "neutrališki", kurie už nieką nestovi, ir... nieko nelaimingai Lietuvai nedaro naudos. Rodo kiti prisidengia visokiais priklais: tai jie nežina dabar nei kam užjausti, kad esą jį visi pešaties; tai neturi laiko nei pinigų; tai... dauguma nieko nenori girdėti, besėdėdami už "pantučių" ir kazirų. Lietuvos nelaimės gaisras iškilo, ir tu "neutrališki" žmogelių gauja arba daro triukšmą jau apie tuos, kurie Lietuvai dirba, arba stovi rankas susinėrę, arba da nei gaisro žiurėti nebėga...

"Blogiausiai su "trečiakandžiais." Tuli iš jų buvo pabandę Lietuvos reikalams dirbti; kiti dar buvo išpradėję žadėti; treči pasileido betaikinti ir griaudžiomis ašaromis šaukti: "Žmonės, ko jį pešaties! ar jį nematote, kas tenai dedasi?" Ir...

"Vieni iš jų rankas pakratė, kad geriau esą nesikišti, nes vieton Lietuvos reikalų esą dabar ir kiti svarbūs reikalai, — paveizdan: argi nereikia žinoti, kaip ant dangaus žvaigždutės skaisčiai žiba; kaip indijonai indomiai moka riešutus malti; kaip žmogaus siela mokanti verkti, žiurėdama į kuną, kuris (stervai) kada nors supusiąs ir tt. ir tt. Kiti musų "trečiakandžiai" smarkiai atrėžė: kad jį Lietuvos reikaluose nemokėjote susitaikyti, tai — šiukštu! — ir manęs tarpe savęs nematysite. Treči verkia, verkia ir verkia, tik nežino už ką nei ko. Jų visų užpakalinė mintis yra: geriau vely ramiai pasėdėt, o visgi kada praeis tos "pašukdnos" karės ir tie visi musų nenuoramų ergeliai, — tai bus gy-

venimas: nieko nebusin prikišę, nieko nenustoję, o svarbiausia — niekam neįsipykę!

"O Lietuva kenčia. Dejavimai musų brolių jau siekia musų ausis kelintas mėnuo. Ir tik "nenuoramos" ir mėgstantys vargti-peštis neša savo skatikėlius ir triusą gelbėjimui žustančių ir naikinamų Tėvynės žmonių ir jų namelių bei kovojimui už Lietuvos politišką ir ekonomišką ateitį."

Musų, amerikiečių, laikraštija. "Draugo" No. 50 p. F-as savo straipsnyje "Musų spauda" išskaitliuoja kiek kurio krypsnio laikraščiai, suėmus kruvon, turi skaitytojų. Anot jo, taip išeina:

"Amerikoje, kiek mes žinome, eina 29 lietuvių laikraščiai. Visi jie, vidutiniškai apskaičius, turi 86 tukstančius skaitytojų. Socijalistiški laikraščiai, kurie visi yra aiškiai bedieviški, — turime 10: "Naujienu", "Dilgėlės", "Keleivis", "Laisvė", "Kova", "Šakė", "Darbininkų Balsas", "Darbininkų Viltis", "Lietuvių Žurnalas" ir "Žaibas". (Nors jo ir nėsame matę, bet iš rėkiančio vardo galime spręsti, jog tai turėtų būti labai smarkus socijalistiškas laikraštis).

"Visi tie socijalistų laikraščiai turi, maždaug, apie 35 tukstančius skaitytojų.

"12 laikraščių turime neaiškus krypsnio. Mažne visi jie, nors kiekvienas savotiškai, bet vis delto rupinasi tautos reikalais ir sakosi atstovaujant tautininkų srove. Vieni iš jų labai linkę į socijalistus, kiti į katalikus, tačiau visi daugiau ar mažiau stovi ant laisvamybės pamatų ir kiekvieną aiškesnį kataliką klerikalų vadina. Štai tie laikraščiai: "Lietuva", "Vienybė Lietuvininkų", "Tėvynė", "Ateitis", "Amerikos Lietuva", "Amerikos Lietuvis", "Laisvoji Mintis", "Jaunoji Lietuva", "Jaunimo Sapnai", "Vaidyla" ir "Veidrodis". Šie laikraščiai turi, kiek numanome, apie 26 tukstančius skaitytojų. Pagaliaus lieka katalikiški laikraščiai. Jų yra išviso tik 6: "Katalikas" (del jo krypsnio ir dvasios priskaitome jį prie katalikiškų laikraščių, nors įsiai ir skelbiasi esąs bepartyviskas ir nepalaikąs nei vienos nei antros pusės; gal buti jis ir yra bepartyviskas — katalikybė juk nėra politiška partija —, bet ligšiol maždaug aiškiai katalikų pusę palaiko) "Draugas", "Žvaigždė", "Moksleivis", "Tikyba ir Dora" ir "Šviesa". Jie visi turi apie 18 tukst. skait. Lieka dar vienas laikraštis, kurio niekur negalėtume priskaityti, nes įsiai yra beveido, be spalvos ir... be šviesos. Tai "Saulė", turinti vis delto nemažą skaitytojų."

Taigi iš to, kas pasakytas, skaitytojas mato, kad katalikų spauda užima paskutinę vietą. Bet del ko katalikų spauda užima paskutinę vietą? — paklaus kiekvie-

nas daugiau manantis žmogus. Mes randame reikalingu nurodyti į šias tris kardiniales priežastis: 1) Šviesiai į dalykus žiurinti visuomenės dalis, turinti ingimtą palinkimą daugiau protauti ir žiurėti savo proto akimis daugiau į realų gyvenimą ir jo nuotikius, nemėgianti aštrios cenzūros, kuria atsižymi katalikų spauda, nieku būdu nebus katalikų spaudos palaikytoja; 2) Indiferentizmas, kuris šiandien jau palietė visą krikščionybę ir tuo pačiu kartu katalikybę, padarė savo intaką ir ant tulos katalikiškoj dvasioj išauklėtos žmonių dalies ir padarė ją indiferentiška; 3) Tamsus katalikas, kurio gyvenimas yra juodas ir daugiau negu tik nuobodus, kuris nestengia suprasti prakilnesnių dalykų svarbos, kuris nenuvokia, ką tikrai turi reikšti krikščioniškoji meilė, brolybė, kuris negali suprasti, kas norima užreikšti žodžiais — "dora", "nedora", toks greičiau bus rėmėju balaganinės spaudos, negu katalikų spaudos. Matoma, kad p. F—as į tai nekreipė atidos, jei savo straipsnį užbaigė klausimu: kas bus toliau?

Katalikų laikraštija Amerikoje ne tik užima paskutinę vietą, bet ji ir labai menka. Išskyrus "Draugą" ir "Kataliką", kiti beveik jokios rolės nelošia musų gyvenime.

Šaukime Bostono ir aplinkinių draugijų susivažiavimą.

Daugumoje vietų, kaip matėme laikraščiuose, pašalpinės, kultūrinės ir kitokios draugijos turėjo suvažiavimus, visuotinus susieji-mus delei sutvarkymo ir psekmingesnio aukų rinkimo Lietuvos reikalams, o svarbiausia tiems, kurie yra nukentėję nuo karo, tiems, kurie liko našlaičiais, liko be pastogių, be duonos kėsnio. Visi matome, kad pas mus dabar suirutė. Yra trys gelbėjimo fondai ir žmonės, kurie mažiaus skaito arba visai neskaitytų laikraščių, nežino bei nesupranta kam auką ir beduot. Yra begalės tokių atsitikimų, kad jie visai neduoda. Jie sako: "Vakar vakare buvo pas mus "cicilistai", prašė aukų duoti jų fondui, bet įsakė, jei kas dar daugiau ateitų rinkti aukų tai neduoti, nes sako dar rinks tautiečiai ir katalikai, tai aš matydamas, kad visokių rinkėjų randasi visai nedavau ir nežinau kam duoti."

Taigi, mes matydami tokias argumentacijas, privilome kuogreičiausia So. Bostono, Cambridge, Norwoodo, Lawrence ir kitų visų aplinkinių vietų draugijas suorganizuoti ir žmonėms aukotojams tikrąjį kelią parodyti kur jų aukos eis.

Su socijalistais mes nega-

lime susidėti. Jeigu susidėsime, tai tikrai blėdį padarysime, kaip pav. iš Brooklyn "Seimo" tik rietynės išėjo. Mums butinas reikalas susidėti su katalikiškoms draugijoms, kaip išmintin-gai padarė Baltimorės, Md. lietuviai. Jie gražiai be barių, be erzinimosi po Chicago ir Brooklyn Seimų susėjo, išrinko aukų rinkimui centralinę valdybą ir nutarė, kad aukotojas pagal savo liuosą valią ar norą gali duoti "Tautos Fondui" arba "Gelbėjimo Fondui", ar "Autonomijos Fondui", by tikrai duotų. Ir mes matėme iš laikraščių, kad baltimoriečiams labai pasekmingai nusisekė surengti kele-tą prakalbų ir surinkti apščių pinigų visiems fondams.

Paimkime mes tokį pavyzdį. Sušaukime draugijų ingaliotinius ir veikime visi išvieno. Tokiuose reikaluose, kaip šelpimas Lietuvos, galime visi mes išvieno dirbti. O ten kur daugiaus dirba žmonių, visada vaisiai didesni. Juk ir Lietuvos poetai sako, kad "vienas vyras ne talka, vienas žodis ne šneka, ten kur daugiaus stos visados daug padarys."

Snekėkimės "Ateityje" ir šaukime visų draugijų susiejimą. Ir reikalingiausia, kad tuojaus, nevilkinant.

Lietuvai pagalba reikalinga. Aš, iš savo pusės, jei tokis So. Bostone susijungimas įvyktų, apsiimu Lawrence padirbėti.

"Taigi, prie darbo visi! J. Sekevičius.

BOSTONO IR APIELINKES LIETUVIU ATIDAL.

Augščiau tilpusiam p. J. Sekevičiaus straipsnelyje paju-dintas svarbus klausimas — laikino vienijimos ir bendro veikimo klausimas, kuris negali mums nerupėti, nes, manau, kad taip Lietuvos šelpimo reikalas, taip pat ir Lietuvos autonomijos reikalas guli arti prie musų širdies. Jeigu mes nesirupinsime tais reikalais, tai nebus kam apie juos rupinties.

Užtektinai jau mes galėjome iš laikraščių prisiskaityti ir susirinkimuose prie žiurėti, kaip musų socijaliai panaudoja savo gimus, savo pastangas ir savo veiklumą, kurio, dėjamums truksta, idant prieiti kuoarčiausia prie visuomenės. Tai yra daroma, mieli ir brangūs tautiečiai, ne tam, kad jie ištikro mylėtų savo tautą ir tautiečius, savo Tėvynę ir jos reikalus, kaip kiekvienas tikras lietuvis ir lietuvaite privalo mylėti, ne tam, kad jiems ištikro taip rvpėtų tie dalykai, kaip jie mums visiems stengiasi inkalbėti. Ne, ir dar sykį ne! Jie tai daro turėdami omenėje savo žinomus tikslus, savo siekinius, kurie musų tautai, kaip tautai, nieko gera nežada. Reikia (Tąsa ant 6-to pusl.)

Giuseppe Mazzini

ZMOGAUS PAREIGOS.

(Pagal Everyman's Library leidinį vertė V. K. R.)

(Užbaiga).

Tobulinties patiems ir tobulinti kitus — tai turi būti pirmutinis įrankis ir augščiaušioji viltis kiekvienos reformos, kiekvienos socialės permainos. Žmogaus likimas nėra tame, kad jis tik taisyty ir puošty tą namą, kuriame gyvena; kur kvėpuoja tikrai vergų kunai, o ne žmogaus duša, ten jokių reformų nereikia; meilus namukas, žibučiais išpuoštas, yra tik nubaltintu karstu, niekuo daugiau. Jūs niekados nepertarsite draugiją, prie kurios priklausote, kad įvestų asociacijų sistemą vieton algų sistemo, jei nepripardysite, kad jūsų asociacija bus pagerintosios produkcijos ir kolektyvės gerovės įrankiu. Ir tai jūs galite pripardyti, jei patįs galėsite įsteigti ir vesti asociaciją savo teisingumu, bendru malonumu, pasišventimu ir meile darbo. Kad galėtis žengti progreso keliu, turite parodyti, kad patįs progresuojate ir galite progresuoti.

Yra trys šventi dalykai: Tradicija, Progresas ir Asociacija. „Aš tikiu,“ — tai aš rašiau dvidešimts metų tam atgal, — „į begalinį Dievo balsą, kurį amžiai apreiškia man per visuotinąją Žmonijos tradiciją; ir jis sako man, kad Seimyna, Tauta ir Žmonija yra tai trys sferos, kurių rubežiuose žmogus, individuumas, turi trusties bendram visų tikslui, morališkam tobulinimui savęs ir kitų, arba, geriau sakant, tobulinimui savęs per kitus ir kitų delei. Jis sako man, jog nuosavybės tikslas yra apreiškinti materialų individuumo veiklumą; dalis, kokią individuumas ima fiziškojo pasaulio permainyme, kaip balsavimo teisė, turi prilygti tai daliai, kurią jis turi politiškojo pasaulio valdyme ir tvarkyme. Jis pasako man, kad individuumo užsitarnavimas arba neužsitarnavimas priešais Dievą priklauso nuo to, kokių būdu jis naudosis savo teisėmis tose veiklumo sferose. Tai pasako man, jog visi dalykai, budami žmogaus prigimties elementais, keičiasi ir nuolat tvarkosi kaip tik arčiau prieina prie idėalo, kurį mūsų dvasia nujaučia, bet jie niekad negali būti panaikinti; ir kad sapnai apie komunizmą, apie pavertimą individuumo sociale čielyste, visados tegali būti akcidentaliai ir pereiginiai žmonių gyvenimo apsiereikšimai, išskilantie kiekviename dideliame intelekto ir moralybės krizyje; tie dalykai negali būti įvykinti plačioje jų prasmėje, jei bent tikrai Krikščionių Konventuose, arba Vienuolynuose. Aš tikiu į amžiną Dievo sutvėrimų gyvenimo pažangą, į pažangą Minties ir Veiklumo netik praeities, bet ir ateities, žmonių. Aš tikiu, kad nėra taip svarbu nustatyti busimosios pažangos formas, kaip tai, kad su tikro religijinio išauklėjimo pagalba atimdaryti žmonėms visus progreso kelius ir padaryti tuos žmones tokiais, kad jie galėtų tą progresą pasiekti. Ir aš tikiu, kad žmogus negali būti eresnis, vertesnis, meilės, prakilnesnis, neviškesnis — o tai yra mūsų įrankis ir žemiškojo gyvenimo tikslas — jei jam bus siūlomi vien fiziškieji gyvenimo smagumai, jei prieš jo veidą bus statoma, kaip gyvenimo objektas, ta ironija, kuri yra vadinama laimė. Aš tikiu į Asociaciją, kaip į vienintelį dalyką, kuriuo galima atsiekti Progresą, netik delto, kad ji padaugina produktivių spėkų veiklumą, bet ir delto, kad ji labiau suartina visas įvairias žmogaus dvasios apraiškas ir individuumo gyvenimą sujungia su kolektyviu gyvenimu. Ir aš žinau, kad Asociacija niekados negali būti nevaisinga, pakol ji yra tarp laisvų individuumų, tarp laisvų tautų, galinčių ir pajiegančių realizuoti savo prakilnią pasiuntinystę. Aš tikiu, kad žmogus tam, idant galėtų valgyti ir gyventi, neprivalo būti visą laiką užimtas materialiu darbu; jis privalo turėti užtektinai laiko savo augštesnėms ypatybėms plėtoti ir lavinti. Bet aš su pasibaisėjimu klausausi tų balsų, kurie mums sako: žmogaus gyvenimo tikslu

yra užlaikymas savęs; smagumai yra tai jo teisė, nesa aš žinau, kad panašus mokinimas tegali sutverti egoistus, ir kad jie buvo jau Francijoje ir visur, ir grąso atsirasia Italijoje, o su jais drauge eina naikinimas viso, kas yra prakilnaus, visos kankinių dvasios, kiekvieno busimosios didybės vaizdo.

„Šiandieną Žmonijai labiausiai truksta bendros tikybos, visus patraukiančios minties, kuri vienyty žemę su dangum, Pasaulį su Dievu. Neturint tos tikybos, žmogus lieka nustumtas po kojų negyvai materijai ir pasišvenčia stabo Savosios Naudos garbinimui. Ir pirmutiniais tos pragaištingos stambeldybos kuningais buvo karaliai, kuningaikiščiai ir nelaboji valdžia. Jie išrado pasibaisėjimo vertą formulą: žėdnas pats už save; jie žinojo, kad ta formula išauklės egoizmą, jie žinojo, kad tarp egoisto ir vergo yra tikrai vienas žingsnis.“

Italijos Darbininkai, mano Broliai, panaikinkite tą žingsnį. Nuo jo panaikinimo priklauso visa jūsų ateitis.

Jūsų pasiuntinybė yra prakilni: pripardyti, kad mes visi esame Dievo vaikai, kad mes visi Jame esame broliai. O tai galite padaryti patįs tobulindamies ir savo Pareigas atlikdami.

Geriausiai, kaip tik galėjau, aš nurodžiau jums jūsų Pareigas. Svarbiausioji ir pirmučiausioji jūsų pareiga yra sulig savo Tėvynės. Užtikrinti savo tėvynę laisvę ir vienybę yra tai jūsų pareiga; ir tai yra taip gi butinumas. Tuos dalykus, apie kuriuos tik-ką kalbėjau, gali atlikti tikrai Laisvoji ir Suvienytoji Tėvynė. Jūsų socialių sąlygų pagerinimas tegali tuokart įvykti, jei jūs dalyvausite politiškame savo šalies gyvenime. Be tos prieglaudos jūs niekad nerasite tikrojo savo troškimų ir reikalų atstovo. Be žmonių valdžios, kuri būtų Romoje, formuluotų Italijos Sutartį, paremtą bendru tautos sutarimu, pakreiptu visų Valstybės piliečių pažangos linkui, nėra vilties, kad kada-nors galėtų pasigerinti jūsų dalykų stovis. Tą dieną, kada, sekdami Francijos socialistų pavyzdį, jūs atskirtumėt socialį klausimą nuo politiškojo ir pasakytumėt: Mes galime išsiliuosuoti, nepaisant, koki būtų konstitucija, valdanti Tėvynę, jūs patįs ant amžių užtvirtintumėt savo socialę baudžiavą.

Atsisveikindamas su jumis, aš dar nurodysiu jums kitą Pareigą, ir taipgi ne mažiau svarbią už tą, kuri reikalauja iš mūsų, idant įsteigtume Laisvą ir Suvienytą Naciją.

Jūsų išsiliuosavimas gali remties tikrai vieno principo triumfu, tai yra Žmonių Giminės vienybe. Šiandieną pusė žmonių giminės, pusė, iš kurios mes laukiame įkvėpimo ir suraminimo, pusė, kuriai yra įteikta teisė auklėti ir mokinti mūsų kudykius, yra apskelbta civiliai — politiškai ir socialiai nelygi, yra išmesta lauk iš tos vienybės. Tad jūs, kurie trokštate patįs išsiliuosuoti, religijos teisybės vardu privalote visokiais budais protestuoti prieš tą vienybės niekinimą ir mindžiojimą.

Moters išsiliuosavimas jūsų turėtų būti statomas vienoje eilėje su darbo žmonių išsiliuosavimu. Ir visuotinoji pasaulio teisybė palaimintų jūsų darbą tose linkmėse.

GALAS.

ROŽĖ IR RUPUŽĖ.

Garšino pasaka.

(Žiur. „Ateities“ No. 49).

piančio sutvėrimėlio. Ir, kad išreikšti savo jautrius žodžius, ji nieko daugiau negalėjo išmislyti kaip tik šituos žodžius:

— Palauk, — sugirgždeno ji. — Aš tave sučiupsiu!

Rožė sudrebėjo. Kam ji buvo pridurtinta prie krumo šakelės? Liuosos paukštytės, čiulbėdamos palei ją laksto ir šokinėja nuo šakelės ant šakelės; kartais jos nulėkdavo kur-tai toli, ten — kur rožė nežinojo. Drugeliai taip pat buvo liusi. Kaip ji jiems pavydėjo! Butų ji paukšte arba drugeliu, pasikeltų ir nulėktų kur ten to-

li nuo šių rupužiškų piktų akių, kurios ją taip savo žvilgsniais persekioja, nors rožė nežinojo, kad rupužė kartais ir drugelius persekioja.

— Aš tave sučiupsiu! — atkartoj rupužė, stengdamosi kalbėti kaip galint jautriau, bet išėjo dar žiauriau. Ji prišliaužė prie rožės krumo.

— Aš tave sučiupsiu! — kartoj ji, žiurėdama ant gėlės.

Ir nelaiminga gėlaitė su baime patėmijo, kaip jau baurios, limpančios rupužės letenos kabinosi už krumo šakučių, ant kurio ji augo. Rupužei lipti kruman buvo gana sunku: jos paplokščias kunas buvo tinkantis tik šliaužioti ir šokinėti po lygias vietas. Po kožno palypėjimo rupužė žiurėjo augštytyn, kur ant šakelės siubavo ir iš baimės mirė rožė.

— Viešpatie! — meldėsi rožė — geriau jau būtų kita kokia mirtimi numirti!

O rupužė vis rupučkinos augštytyn. Bet ten, kur baigėsi seni rožės krumo liemenėliai ir prasidėjo nauji, rupužei nemažai prisiejo nukentėti. Tamsiai-žalia rožynojaus žievė visa buvo apaugusi aštriais ir tvirtais odakliais. Rupužė susibadė savo letenas ir pilvą ir, visa apsikruvinusi, nupuolė žemyn. Ji pavydžiai pažvelgė žiedelin.

— Aš sakiau, kad tave sučiupsiu! — kartoj ji.

Nupuolusi žemyn ji gan ilgai ilsėjosi.

Užstojo rytas, praėjo pusiaudienis ir rožė jau beveik užmiršo apie neprietelį. Ji jau visiškai pražydo ir buvo vienu iš gražiausių sutvėrimų gėlyne. Nebuvo kam at-eiti ir pasigėrėti jaja; jaunas darželio pri-žiūrėtojas nepajudomas gulėjo lovoje, sesuo neatsitraukdama nuo lovos sėdėjo prie jo ir neturėjo kada prieiti prie nuro. Tikrai paukštytės ir maži drugeliai lakiojo apie rožę. Bitės tupė ant jos prasiskėtusio vidurėlio ir lėkė iš ten gauruotomis nuo geltonų gėlelės dulkių kojelėmis. Atlėkė lakštingalas, atsitupė rožinin kruman ir užčiulbėjo savo gražią dainą. Kiek tai ji buvo nepanaši į rupužinį girgždėjimą! Rožė klausėsi lakštingalos čiulbėjimo ir jautėsi laiminga; jai rodėsi, kad lakštingala čiulba jai, o gal tai ir buvo tiesa. Rožė nepatėmijo, kaip jos priešas — rupužė, nepatėmijamai lipo ant jos šakelių. Šiuom kartu rupužė jau nesigailėjo nė savo letenų nė pilvo, bet vikriai vis lipo ir lipo augštytyn — ir staiga, laike garsaus ir jautraus lakštingalos čiulbėjimo, rožė išgirdo jau pažįstamą rupužės girgždėjimą:

— Aš sakiau, kad tave sučiupsiu, tai ir sučiupsiu!

Rupužė ištempusi žiurėjo į rožę jau nuo visai artimos jai šakelės. Piktam sutvėrimui jau visai mažai reikėjo pasijudinti, kad sučiupus gėlaitę.

Rožė žinojo, jog ji jau žus...

Vaikištis jau senai nepajudinamas gulėjo lovoje. Sesuo, sėdėdama prie jo galvos ant kedės, mislino, jog jis miega. Ant jos kelių stovėjo atidengta kninga, bet ji jos neskaitė. Pamažu jos nuvargusi galvute linko žemyn; vargšė mergaitė jau keletą naktų, negalėdama atsitraukti nuo sergančio brolio, nemiegojusi, pamažu snaudė.

— Maryte! — staigu prabilo vaikištis.

Sesuo pašoko. Jai sapnavosi, kad sėdi prie lango ir jos mažas broliukas, kaip ir praeitais metais, žaidžia gėlynelyje ir šaukia ją. Pravėrusi akis ir pamačiusi jį begulintį, ji sunkiai atsiduso.

— Ką, brangusis? — paklausė.

— Maryte, tu man sakei, kad rožės jau pražydo! Ar galima būtų man... vieną?

— Galima, balandėli, galima!

Ji priejo prie lango ir pažvelgė rožinin kruman. Ten žydėjo viena ir puiki rožė.

— Kaip tik sykis del tavęs viena pražydėjo ir kokia graži! Pastatyt tau ją čia ant stalelio, stiklė? Taip?

— Taip, ant stalelio. Aš noriu.

Mergaitė paėmė žirklaiteis ir išėjo darželin. Ji jau senai nebuvo lauke; saulė apšvietė ją, ir nuo tyraus oro jai trupučiuką apsisuko galva. Ji priejo prie rožių krumo tuo pačiu momentu, kuomet rupužė jau siekė sučiupti rožę.

— Ak, kokia baurybė! — sušuko ji.

Ir, pagriebusi už šakutės pakratė ją; rupužė nupuolė ant žemės ir pliaukštelėjo pilvu. Iš piktumo ji šoko ant mergaitės, bet negalėjo augščiau dašokti, kaip tik jos sijono padalkų, ir tuojaus mergaitė ją toli nuo savęs koja nuspyrė. Ji jau neišdriso dar kartą šokti prie mergaitės ir tik-tai ištolo matė, kaip ta, atsargiai, nukirpo gėlaitę ir nusinešė grincion.

Kada vaikištis pamatė seserį, nešančią rankoje rožę, tai pirmą kartą po ilgo laiko prasijuokė ir pajudino savo rankytę.

— Duok ją man, — pakuždomis pratarė jis: — aš pakvėpysiu.

Sesuo indėjo jam į rankutę ir pagelbėjo prinešti prie veido. Jis prispaudė ją prie veido, inkvėpė rožės tyraus kvapnio ir laimingai nusišypsojo:

— O, kaip malonu...

Paskui jo veidelis persimainė ir jis ant amžių nutilo.

Rožė, nors ir buvo nuskinta pirm, negu jai būtų prisiėję nuvysti, jautėsi, kad ją neuždyka nuskynė. Ją pastatė atskirame indelyje prie mažo grabelio. Čia buvo čielai vainikai ir kitų gėlių, bet, tiesą pasakius, niekas ant jų neatkreipė domos, o rožę, kada ją mergaitė statė ant stalo, prinešė sau prie lūpų ir karštai pabučiavo. Mažytė ašarėlė mergaitėi iškrito iš akies, ir užpuldama ant rožės, suteikė jai vieną iš geriausių pagerbimų jos trumpame gyvenime. Kada-gi rožė jau pradėjo vysti, ją padėjo į kningą ir išdžiovino, o paskui, jau po daugelio metų, ją padovanojo man. Todel — tai aš ir žinau šią visą istoriją.

Pr. Bajoras.

Brooklyn. 27—X—14.

LIUDNUMO VALANDĖLĖ.

Mano jūs mintis, ko taip skrajojat,
Ko po berybę erdvę plasnojat?!

Ko tu, širdelė, liudnai dejuoji?
Gal ko ilgiesi? Ko aimanuoji?

Kam-gi tu kenti slaptą liudnumą,
Kam dedi viltį ten, kur tuštuma?

Kur ta ramybė dingo vienatvės,
Kuria gerėjaus laikuos jaunystės?

Šiandien šešelis baimės slogina
Ir kiltus jausmus žudo, naikina.

Nors tankiai noriu rast išėjimą,
Stengiuos prašalint sunkų likimą...

Bet aš nestengiu liauti svajoti,
Nes man likimas liepia vaijoti.

Kam viltis dėti tik ant meiluzės —
Juk aš beturtis, blaškomis bangužės.

Beturčiui meilė, tik liglaikinė —
Mergelėms svarbi, tik piniginė...

Geriaus vėl mintim's padangėn lėksiu,
Gal nuo slogučio širdies pabėgsiu.

Mano likimas vaizdus tik skleidžia,
Tos veidmainystės širdį man žeidžia.

A. J. Našlaitis.

RUDUO.

Jau nežaluoja gražus miškeliai
Ir nebeošia taip švelniai,
Nukrito jų žali lapeliai —
Paliko nuogi jie visai.

Medelių, krumų plikos šakelės
Draskomos vėjų ir šalų.
Tik švilpia, šniokščia žalios pušelės,
Jos, mat, nebijo tų audrų.

Kaip saulei tekant, taip nusileidžiant
Audros siaučia vis piktai.
Liudna gamtužei viską apleidžiant
Gulti į kapą reiks nunai.

A. J.

(Tas nuo 4-to pusl.)

**Bostono ir apielinkės
lietuviu atidai.**

žinoti, kad mūsų socialistai — tai ne Vokietijos socialistai, kurie, kaip dabar kiekvienas mūsų išvidome, statė pirmą vietą visus savo tautos reikalus, neišskiriant nei pragaištingojo pačiai tautos gyvatai militarizmo. Vokiečių socialdemokratizmas, kurio pasekėjais yra mūsų socialistai, marksistai, mūsų tautai jokios naudos nesuteiks ir negali suteikti. Apie blėdinumą socialdemokratizmo kuone visuose mūsų laikraščiuose, žinoma, išskiriant socialistiškiausius, marksistinius, buvo kalbėta, ir dėl to čia nėra reikalo atkartoti ir čia ne vieta apie tai kalbėti. Mūsų socialistai per Lietuvos šelpimą nori tik prieiti prie mūsų liaudies, idant ingyti savo partijai prielankumą.

Dabar mūsų socialistai renka aukas nuo karo nukentėjusių šelpimui ir išsiųsė dirba tam reikalui. Bet visai nenuostabu, kad jie dirba. Nes tai yra reikalinga jų partijos egzistencijai ir tam, nežinurint to ar kam patinka ar nepatinka, kad paskui be pertrūkio reklamotis apie savo gerą darbą, kurį jie Lietuvos labui padarė. Jeigu jie nedirbtų dabar to darbo, tai jų intaka visuomenėje, tariant, liaudyje ant tiek sumažėtų, kad mes su dideliu vargu begatume ją įžinti. Nesirūpindami Lietuvos šelpimo reikalu mūsų socialistai prarastų savo egzistencijos pagrindą. Nes kas-gi besinteresuotų jais ir jų skelbiamuoju mokslu, kuris mūsų liaudžiai nei tokios medžiaginės naudos, kaip agunos grudas nepadarė? Reikia mūsų liaudis paliautų interesuotis jais pačiais ir jų skelbiamuoju mokslu. Rezultate gautume — laipsnišką jų nykimą. Todėl tai jie susirado gerą būdą savo egzistencijos palaikymui: rinkti aukas nukentėjusių nuo karo Lietuvos žmonių šelpimui. Tas būdas palaikyti jų egzistenciją, duoda jiems teisių gyvuoti mūsų visuomenėje, varyti savo darbą tolyn ir stengtis praplatinti tarp liaudies savo intaką.

Mūsų socialistų taktika prilygsta savo charakteriu vokiečių militaristų taktikai: stengtis užgriebti kuodžiausia į nieką neatsižvelgiant. Mūsų socialistai nepasitenkina tuo, kad ir jie sumanė ir pasiryžo prisidėti prie aukų rinkimo; jie nori paimti į savo rankas (kaip parodo jų laikraščiai, jų susirinkimai ir konferencijos) visą Lietuvos šelpimo darbą. Jeigu jie turėtų ilgesnes rankas, tai, drąsiai galima tvirtinti, jie bandytų pasiekti ir pačią Lietuvą ir ten uždėti savo kontrolę ant aukų rinkimo. Bet tai dabartinių aplinkybių negalima ir jie to nei nedaryti.

Apskritai pasakius, kaip iš prityrimų žinome, mūsų socialistai patys mažai taukoja. Todel galima manyti (geisčiau, kad tas manymas būtų klaidingas), kad ir dabar jie nedaug taukos. Jie tik nori paimti į savo rankas aukų rinkimą. Žinoma, "nedaug" jie nori... Tačiau, kaip augščiau pasakyta, tai labai daug dėl jų reiškia. Ir dėl to, kad surinktų nukentėjusiems nuo karo aukų kontroliavimas labai daug reiškia, jie gatavi sudraskyti, skradžia žeme nuvaryti tautininkus ir kitus, kurie nori jiems užsileisti ir paversti tų aukų kontroliavimą. Jie gatavi tautininkų vadovus visuomenės akyse didžiausiais niekšais ir prigavikais pastatyti, by tik ta visuomenė duotų aukų ir jas siųstų jų fondan.

Nelabai senai So. Bostone buvo, anot mūsų socialistų, **Massachusetts lietuvių draugijų konferencija**, kur kalbėta apie tai, kad socialistai turi rengti prakalbas, viešus susirinkimus, rinkti ten aukas nukentėjusių nuo karo šelpimui ir siųsti jas savo išdininkui. Labai gerai, tegu jie rengia prakalbas ir renka aukas. Mes prieš tai negalime prieštis: juo jie daugiau aukų surinks iš savo tarpo, tuo didesnis nukentėjusių skaitlius bus sušelpstas. Bet aš manau, kad nei tautininkai nei katalikai nenorės, kad jų aukos eitų per socialistų rankas, kad socialistai jas kontroliuotų ir paskui girtųsi savo atliktu darbu. Tautininkai turi savo fondą, kaip pat ir klerikalai-katalikai turi savo fondą, tad jie, kaip tokiu, ir privalo savo fondų neužmiršti. Tautininkai, iš kurių susidaro bepartviškoji mūsų visuomenės dalis, turi savo išdininku gerai žinomą Amerikos lietuviams vientautį p. Tamą Paukštį (13 Mill st., Pittston, Pa.), kuris yra po penkiolika tukstančių dolarių (\$15,000.00) kaucija. Be to, mes žinome, kad p. T. Paukštis stovi po didele kaucija, kaip SLA. išdininkas. Tai užtektina garantija.

Taigi, laikas Bostono ir apielinkės tautiškoms draugijoms sušaukti (geriausia So. Bostone) savo konferenciją ir čia pasikalbėti apie Lietuvos šelpimo darbą. Draugijų valdyba bešvesdama Naujus Metus turėtų pamąstyti apie šią sumanytą ir, jeigu atranda naudingų ir reikalingų, tuč tuojaus pradėti vykdyti gyvenimui. Mes laukiame darbo, o darbas mūsų laukia.

J. Baniulis.**MOTINA.****Z. Lagerlofos pasaka.**

(Žiur. "Ateities" No. 48).

lyj. Ji nieku budu negalėjo atsipeikėti ir suprasti, kas čia atsitiko.

— Ko tu čia dar rupinies juo? — tarė vyras. — Ar-gi tu nesupranti, kad mūsų vaiko vieton šitą paliko? Vadinasi, kol mes sulaikėme arklius, tuo laiku pro čia praėjo ragana, pavogė mūsų vaiką, o į jo vietą savo paliko.

— Bet kur-gi mano sunelis? — klausė pati.

— Kur-gi kitur, jei ne pas ragana, — atsakė vyras.

Tik dabar pati nuvokė, kokia nelaimė atsitiko. Ji pradėjo krintis ir taip išblyško, kad vyras, matydamas didelį jos rupeštį, pradėjo bijotis, kad tik ji čia nenumirtų.

— Gal buti, kad mūsų vaikas yra čia kur netoli, — tarė jis, norėdamas ją suraminti, nors pats tam netikėjo.

— Eiva į girią pajieškotų. Jis priėjo arklius prie medžio ir traukė į girią. Ukininko pati atsikėlė ir norėjo eiti paskui jo, bet tuo tarpu pamatė, kad raganos vaikas guli pas pat arklių kojas. Arkliai, bijodami jo, krapštė žemę ir tryptė. Nors ji bijojo imti raganiuką į rankas, tačiau ji paguldė jį taip, kad arkliai negalėjo jo sumindžioti.

— Ana, kur mūsų vaiko barškutis! — sušuko vyras tolokai girioje. — Aš suradau pėdsaką.

Pati pasivijo vyrą ir abudu širdingai jieskojo, bet nerado nei vaiko nei raganos, ir sutamai artinantis jie turėjo grįžti atgal pas arklius.

Pati verkė ir laužė rankas. Vyras ėjo dantis sukančes ir tylėjo. Jis pyko ant pačios, kam ji nedabojo vaiką. Ar ji negalėjo drąčiau laikyti? Bet, matydamas jos sumišimą, jis neišdriso jos barti.

Vyrui begelbstint savo pačiai užlipti ant arklio, staiga ji atsiminė raganos vaiką.

— Bet ką-gi darysim su raganiuku? — klausė ji.

— Kur jis yra? — paklausan paklausu atsakė vyras.

— Guli pas krumą.

— Na, tegu guli! — atsakė vyras karėiu nusišypsojimu.

— Reikia imti drauge. Juk negalima palikti patį vieną girioje!

— Delko-gi? — klausė vyras, keldamas koją balnan.

Pamąstė pati viena sau, kad vyras turi tiesą. Ko jiems čia rupintis apie raganiuką? Ji pradėjo varyti arkli, bet nujojusi keliolika žingsnių, susimąstė. Ji buvo geros širdies moteriškė.

— Ne, nes ir jis yra vaikas, — tarė ji. — Negaliu palikti jo vilkams ant maisto. Paduok man jį.

— Ko dar neužsimanysi?! — atrėmė vyras. — Tegul lieka!

— Jeigu tu jo man dabar nepaduosi, tai aš turėsiu vakare atbėgti, — paaiškino pati.

— Ragana ne tik mano vaiką pavogė, — sušuko vyras, — bet ji ir mano pačios protą sumaišė!

Tečiaus jis paėmė vaiką ir padavė jį pačiai, nes jis ją mylėjo ir visados jos klausydavo.

Sekančią dieną išsiplatino po visą valsčių žinios apie ukininkų nelaimę, ir subėgo, prigužėjo pas juos moteris su gerais patarimais.

— Jeigu paėmėt apmainytąjį vaiką, tai reikia jį mušti su geru pagaliu, — patarė viena senė.

— Delko-gi taip? — klausė šeiminkė. — Nors jis ir yra baurus, betgi jokio blogo nepadarė.

— Jeigu jį muš taip ilgai, kol kraujas pradės bėgti, tai tuojaus ateis ragana. Ji paliks svetimąjį vaiką ir pasims atgal savąjį. Aš žinau labai daug tokių atsitikimų, jog žmonės tokiu budu atgavo savo vaikus.

— Bet sugrąžintieji vaiką greitai numirė, — pridūrė kita senė. Šeiminkė pamanė viena sau, jog tokio budo ji niekadoms nevertos: tai augščiau jos jiegtų.

Vakare ji sėdėjo pati viena su pamestuoju vaiku. Taip besėdint ją apsiutė toks ilgėsis turėti savo vaiką, kad ji nebežinojo, kur pasidėti.

Tuo tarpu į grįčia inėjo vyras, didelį pagali nešinas, ir paklausė, kur yra raganiukas. Moteris suprato, jog jis nori, sulig gudriųjų senių patarimo, pradėti mušti raganiuką, idant atgauti savo vaiką.

(Dar bus).

KLAIDŲ ATITAIŠYMAS.**Gerb. Redaktoriau!**

Mana korespondencijoj iš Baltimores, Md., tilpusioj "Ateities" No. 48, išsiskverbė dvi klaidos. Tenai yra pasakyta, kad susivienijus tautiškomis draugijoms su bažnytinėmis išdininko kaucija liko pakelta iki 7,000 dol., bet turi būti — iki 1,000 dol. ir tt. Toliaus pasakyta, kad kalbėtojas visose trijose prakalbose vartojo žodžius "cicilikai ir "cicilikučiai", o turi būti, kad 8 val. vakare, kur kritikavo socialistus, vartojo tuos žodžius.

P. J.—as**Atsišaukimas į Visuomenę.**

Lietuvių Jaunuomenės Mokslo ir Dailės Mylėtojų Draugija (Cambridge, Mass.) nutarė įsteigti viešą, visiems prieinamą knygyną. Tokia įstaiga mūsų miestelyje būtina yra reikalinga, kur kiekvienas turėdamas liuosą valandėlę laiko galės ateiti ir pasiskaityti knygų ir laikraščių. Todel mes kreipiamės į visuomenę, o ypač į mūsų draugijos narius bei jos rėmėjus ir meldžiame, idant paaugotų mūsų steigiamam knygynui atliekamų knin-

gų, už ką mes busim dėkingi. Retai kuris ar kuri neturi vienos-kitos kningelės, kuri pelija kur-nors nuomesta, guli be jokios naudos. Paaukokite atliekamas kningas mūsų kningynui.

Kningas galima priduoti ar prisiųsti sekančiais adresais: K. A. Galinauskas, 719 Main st., arba A. Lapinskas, 775 Cambridge st., E. Cambridge, Mass.

VIETOS KRONIKA.

Rado tėvus užtroškusių nuo gazo. Sekmadienio rytą (apie 7:30 val.) Ona Nevulitė pabudus bei iškišus

iš-po užklodo galvą suodė kambaryj stiprų gazo kvapą. Ji tuojaus pabudino savo seserį Veroniką, o pastaroji priekėlė kitus Nevulijų šeimynos narius, miegojusius kituose kambariuose. Paskui Ona pripuolė prie gazinio pečiuo, užsuko jį ir atidarė langus. Sakoma, kad palikto degančio gazinio pečiuo liepsnos nakties laikų iš nežinomos priežasties užgesusios ir dėl to kambariuose prisirinko daug gazo, kuris užtroškino Juozą Nevulį ir Petronę Nevulienę — tėvą ir motiną. Ona ir Veronika taipgi miegojusios tam pačiam kambarij, bet jos liko gyvos tik

GRAŽUS KAMBARIAI.

Del parendavojimo yra 4 kam., gazas toiletas, pijazai ir kiti visi parankumai; ant antrų ir trečių lubų už \$2.50 in savaitę.

JURGIS PETRAUSKAS.

18 Sixth St., So. Bostone. (1—15)

PARSIDUODA FORNICIAI.

kuriais yra įrengta 4 kambariai. Parsiduos tikrai už \$50.00, nes savininkai koreičiausiai turi išvažiuoti į kitą miestą. Atsišaukite tuojaus:

71 Baxter St., So. Boston, Mass.

METINIS SUSIRINKIMAS

D. L. K. Vytauto Beno, bus Serejoj, 30 Gruodžio, 1914 metų. Visi nariai malonėkit pributi, nes bus svarstoma kaslink užmetinėjimo ant mūsų katalikiško Beno.

PUIKUS TEATRAS IR SOKIAI

Rengia Jaunimo Ratelis, bus Pėtnyčioj, 1 d. Sausio, Naujų Metų vakare, prasidės 7:30 valanda ir trauksis iki vėlai nakties, Lietuvių Svetainėje, kamp. E ir Silver gatvių, So. Boston, Mass. Bus vaidinama labai įspūdinga trijų veiksmų drama "Ant Bedugnės Krašto".

Tai yra labai puikus veikalas, paimtas iš liaudies gyvenimo, kurį būtina turėtų pamatyti kiekvienas lietuvis ir lietuvaite, nes yra labai daug pasimokini-mo tokiuose veikaluose. Po teatro bus šokiai. Grieš puiki Orchestra visokius šokius. Šiuo mi širdingai kviečiame atsilankyti visus kuoskaitlingiausius, nes bus ištikrųjų puikus pasilinksminimo vakaras.

Visus širdingai užprašo atsilankyti

Komitetas.**S.L.A. Kningyne**

galima gauti visokias kningas. Šiėion paduodame surašą tokių kningų, kurias vargiai kitur gausite:

1. — Rodos motinom apie auginimą žindomų kudikių. 18 puslapių, kaina 5c.
2. — Ką daryti, kad sveiki butume ir ilgai gyventume. 32 pusl., kaina 10c.
3. — Dangaus augštumas ir žemės senumas. 149 pusl., kaina 20c.
4. — Visas sviatas. Žemė, kalnai, vanduo, upės, žmonės, miestai. 156 pusl., kaina 20c.
5. — Trachoma, arba sergėkite akis. Prie šviesos. 100 pusl., kaina 15c.
6. — Persergėjimas apie šventą Tikejimą, o ypatingai apie Jėzaus Kristaus. 63 pusl., kaina 10c.

7. — Pasninkai Lietuvoje. 1 puslapių, kaina 5c.
8. — Keletas žodžių apie žmoniškų maskolių darbus Kričiuose ir apie sudynimą Kražiečių Vilniuje. 15 pusl., kaina 5c.
9. — Diedai ir gražina. Poėma. 61 pusl., kaina 25c.
10. — Europos Istorija. 319 pusl., kaina 25c.
11. — Kelionė į Europą. 52 pusl., kaina 10c.
12. — Kondaras Valenrodas. Poėma. 24 pusl., kaina 15c.
13. — Lietuviška Chrestomatija. 173 pusl., kaina 40c.
14. — Našlaitė. Drama keturių veiksmų, septyniuose atidengimuose. 22 pusl., kaina 10c.

"Tėvynė" — savaitinis laikraštis, 8 puslapių, leidžiama Susivienijimo Lietuvių Amerikoje, išeina kas pėtnyčia. Prenumerata metams: Suvienvytose Valstijose — \$1.00. Kitose viešpatystėse — \$1.50. Reikalaudami kningų ir siųsdami piningus, prenumeratą, kreipkitės šiuo adresu:

A. B. STRIMAITIS,

307 West 30-th St., - New York City, N. Y.

TIK IKI NAUJŲ METŲ.

"VEIDRODIS" mėnesinis, iliustruotas žurnalas pašvėstas teatro ir scenos reikalams. Kaina metams \$2.00, pavienis numeris 20c. "Veidrodžio" visi numeriai 1914 m. gaunami, su prisiuntimu, už \$1.25. Apdaryti vienoje knygoje \$1.50. Kas prisiųs \$3.00, tas gaus 1914 m. visus "Veidrodžio" num. ir prenumeratą 1915 metams. Adresuokit:

"VEIDRODIS",

731 W. 18th st., Chicago, Ill.

Lietuviškų Knygų Krautuvė.

Mylėtojai gerų kningų, norinti išlavinti savo protą ir išsimokinti anglišką kalbą, kviečiami pirkti Knygas iš mano krautuvės. Čia gaunama visokios lietuviškos knygos, taipgi angliškos ir lenkiškos. Atsišaukite tuojaus. Iš kitų miestų atsišaukusiems, pasiunčiu katalogą dykai. Adre: M. J. DAMIJONAITIS

901 West 33-rd St., CHICAGO, ILL.

PARSIDUODA STUBA,

del trijų familijų, dar beveik nauja ir puikiai apžiurėta. Gražus, didelis kiemas ir medis yra ant kiemo. Butinai reikia parduoti tuojaus, nes savininkai turi umai apleisti šį miestą. Kaina tik \$1,700.00. Geras pirkinys. Atsišaukite į "Ateities ofisą. (1—15)

del to, kad gulėjo po užklo-
dalo, po kurio gasas jų ne-
pasiekė.

Tuo tarpu atvykusi vy-
resnioji Nevilų duktė, Jie-
va, išsiuntė Joną pas daktar-
ą, o pati su kitais pradėjo
bandyti atgaivinti užtrošku-
sio nuo gazo tėvus, bet be
sėkmės. Atėjęs daktaras
paaiškino, kad abudu tėvai
negyvi.

a. Juozas ir Petronė
uoliai gyveno po No. 244
gat., buvo gana pavyz-
ga šeima ir gražiai gy-
veno. Pasiliko didžiausiam
dime 3 sunys ir 5 duk-
terės. Laidotuvės atsibus
doj, gruodžio 30 d. Lai-
tuvėmis rupinasi vietinis
uovys graborius, p. St.
rasevičius.

Reporteris.

gruodžio 25 d. 5 val. išry-
persiskyrė su šiuo pasau-
po 3 dienų ligos So. Bos-
o lietuviams gerai žino-
Antanas Geležinis, ku-
gruodžio 28 d. tapo iš-
ngai palaidotas. Pasi-
mona, Petronėlė, su 3
ais kudiškais. Velionis
paėjo iš Užkalniečių so-
džiaus, Kuršėnų valsčiaus,
Šaulių pavieto, Kauno gub.
Pribuvęs į Suvienytas Val-
stijas velionis A. Geležinis
pirmiausia buvo apsigyvenęs
Lewistone, Me., o vėliaus
atvyko į So. Bostoną ir čia
apsigyveno.

Reporteris.

Nauja Susiv. Liet. šv. Ka-
zimiero Dr-jos valdyba.
Gruodžio 2 d. buvusiame
šv. Kazimiero draugijos su-
sirinkime buvo rinkta se-
kantiesiems metams nauja val-
dyba. Pirmininku tapo iš-
rinktas Jurgis Pečelingis,
vice-pirmininku — Adomas
Komičius, protokolų raštin-
inku — Stasys Mockus, fi-
nansų raštininku — Mateu-
šas Mockapetris, išdininku
— Vincentas Račkauskas,
maršalka — Juozas Žardec-
kas, Pildomosios Tarybos
nariais: Juozas Šiliauckas,
Juozas Žardeckas, Kazimie-
ras Ambroza, Kazimieras
Gaidys, Bronis Navickas,
Novilas Karvelis ir Jonas
Julis.

as koncertas neįvy-
ekmadienio vakare
pobažnytinėje salėje turėjo
buti antras operetinės p. F.
C. Žilinsko koncertas. Bet
koncertas, nepribuvus pia-
nistui, neįvyko. Žmonės,
kurių buvo atsilankę apie
100, tapo sugrąžinti pinigai.

Nepamirškite, kad sausio
1 d. (Naujų Metų) vakare
Lietuvių salėje, kampas E ir
Silver gatvių, Jaunimo Ra-
telis statys trijų veiksmų
drama "Ant bedugnės kraš-
to". Po teatro bus šokiai.

Socijalistų prakalbos.
Gruodžio 27 d. lietuvių soci-
jalistų svetainėje buvo LSS.
60 kp. parengtos prakalbos,
kalbėjo p. J. Neviackas iš
Brooklyno, N. Y. Visų-pir-
ma kalbėjo apie dabartinį
Europos karą, apie skerdimą
nekalto žmonių, kurie
not kalbėjo, del to yra

skerdžiami, kad vieniems —
Rusijos kareiviams bei ka-
zokams — popai palaimin-
dami prisakė kiekvienam už-
mušti po 10 vokiečių, o an-
riems — Vokietijos karei-
vams — protestonų kuni-
gai išlydėdami karan prisakė
kiekvienam užmušti po 5
rusus. Už tai vieni ir antri,
sulig jų kunigų nurodymų,
pateksią į dangų. Ir dabar
kiekvienas rusų ir vokiečių
kareivis stengiasi nužudyti
tokį skaitlių žmonių; jei ne-
gauna progos nužudyti tokį
skaitlių kareivių, tai žudo
ramius žmones, by tik pa-
tekti į dangų. Kas palaimi-
no vokiečius socialistus,
kurie taip pat uoliai už kai-
zerį ir faterlandą kovoja,
apie tai kalbėtojas nepaaiš-
kino.

Toliaus p. Neviackas iš-
liejo savo tulžį ant kunigų
ir tautininkų. Kunigai,
anot kalbėtojo, yra "juodie-
ji šeškai", o tautininkai —
"šašai". Tas epitetas duota
tautininkams už tai, kad
jie nepritaria L. Š. F.
Žmonių į tas prakalbas
buvo atsilankę apie 80.

J. Ž.

Lietuvių drutuolio imty-
nės. Neužilgo Lietuvių sve-
tainėje, kampas E ir Silver
gat., So. Bostone, atsibus
didelės imtyinės, kurias ren-
gia lietuvių drutuolis, p. P.
Žilinskas. Imtyinėse daly-
vaus pats rengėjas ir kiti
girdėti drutuoliai. Reikia
čia pažymėti, kad tų imty-
nių pelnas bus skiriamas
labdariniams tikslams. Se-
kančiuose "Ateities" nume-
riuose plačiau paminėsime.

Teatras. Subatos ir sek-
madienio (sausio 2 ir 3 d.
1915 m.) vakarais pobažny-
tinėje salėje "Vyčių" drau-
gijos kuopa statys du scenos
veikalu. Pirmą vakarą bus
vaidinama dviejų veiksmų
drama "Nastutė", o antrą-
juokingas vaikų teatrėlis.

Bigelow vakarinės mo-
kyklos mokinių atidai. Mu-
sų prašo pranešti visiems
Bigelow mokyklos moki-
niams, jog toje mokykloje
mokslas prasidės ateinančio
panedėlio (sausio 4 d. 1915
m.) vakare.

"Gabijs" draugijos vei-
kimas. Gruodžio 27 d. va-
kare Lietuvių svetainėje bu-
vo dramos ir muzikos drau-
gijos "Gabijs" susirinki-
mas. Iš svarbesnių šio su-
sirinkimo nutarimų pami-
nėtini šie:

1. "Gabijs" valdyba ku-

greičiausia turi paimti nuo-

mon kambarius del steigia-

mos So. Bostone Lietuvių

Konservatorijos.

2. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

3. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

4. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

5. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

6. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

7. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

8. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

9. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

10. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

11. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

12. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

13. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

14. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

15. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

16. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

17. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

18. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

19. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

20. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

21. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

22. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

23. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

24. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

25. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

26. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

27. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

28. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

29. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

30. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

31. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

32. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

33. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-

tan išrinkta šie: J. Kerdie-

jus ir J. Žilinskas.

34. Paimti vieną iš vietinių

laikraščių "Gabijs" už or-

ganą. (Balsuojant už orga-

ną "Ateitis" gavo 35 bal., o

"Keleivis" 4 balsus).

35. Pranešimui apie "Gabi-

jus" veikimą, arba atsaky-

mui ant neteisingų praneši-

mų-žinių nutarta išrinkti

Presos Komitetą. Komite-</

Lietuviai kreipkitės pas savąjį Štai Teisingiausia Agentura

TARNAUJANTI LIETUVIAMS JAU NUO KELIOLIKOS METŲ, kurioj parduodama Farmos, Namai ir Lotai, netik Brocktone, bet ir aplinkiniuose miestuose, už pinigų ir ant išmokeščių. Apart to, atliekam VISOKIUS GRABORISKUS DARBUS, kaip Brocktone taip ir kituose miestuose ir miesteliuose. Visokį savo darbą gvarantuojam. Kurie tik turėjo reikalus su manim visi yra pilnai užganadinti mano patarnavimu. Apart savo turto esiu dar ir po didele kaucija.

Draugiškas patarimas ir rodo už dyka.

P. J. GRIGAS,

104 Ames Street, Montello, Mass.
Telephone 2254-J

Pirmas Lietuviškas Saliunas
P. Chapliko ir K.

Užlaikom geriausius gerimus. Visados greitas ir mandagus patarnavimas. ALUS visados šviežias ir skanus. Viskas koks ir ausiai. Adresas:
117-121 A St., So. Boston.

Geriausią dovaną drangams Lietuvoje yra Lietuvių katalikų savaitinis laikraštis **"DRAUGAS"**

"DRAUGAS" paduoda žinių iš viso pasaulio, nušviečia Amerikos lietuvių gyvenimą, suteikia daug skaitymo iš visuomenės, politikos, literatūros, gyvenimo, ir yra geriausias draugas, kaip lietuviams darbininkams Amerikoje, taip ir Lietuvoje.

Rusų cenzūra "DRAUGA" Lietuvių Intelektui "DRAUGAS" atsiema met. \$2, pusė m. \$1; Užsienio metams \$3, pusė metų \$1.50
DRAUGAS PUB. CO.
1800 W. 46th St., Chicago, Ill.
Telephone Drovers 6114

Puikūs Lietuviškas
SALIUNAS

kuriame galima gauti visados puikiai gerimai. Užlaikome visokio Alaus, Degtinės, Vynu ir Cigaru. Teipgi užlaikome puikų lietuvišką Restoraną, ant viršaus Saliuno. Širdingai kviečiame visus atsilankyti pas mus.

J. Mathus.

344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Telephone So. Boston 605

LIETUVISKAS

Advokatas

WILLIAM F. J. HOWARD

Lietuviška pavardė buvo Vincas F. J. Kavaliauskas

315 W. Broadway

SO. BOSTON, MASS.

ŽMOGAUS PAREIGOS.

Šita puiki knyga jau baigiama spausdinti ir tuojaus bus gatava. Bus tai labai puikus ir interesingas vienintelis tos rūšies veikalas, kurį privalėtų perskaityti kiekvienas lietuvis ir lietuvaite. Ypač tie, kurie interesuojasi politika ir studijuoja socijologiją. Šita knyga bus papuošalu lietuviškų knygynų, nes yra atspaudinta ant puikios popieros su didžiausia atyda.

ŽMOGAUS PAREIGOS—YRA MUSŲ PAREIGOS.

Skaitydami "Žmogaus pareigas" išmoksime suprasti, kokias pareigas mes, kaip žmonės, turime atlikti gyvendami ant šios planetos. Šita knyga turi apie 250 puslapių. Kaina tik \$1.00.

Kas prisiųs mums \$2.00, tas gaus "Ateitį" metams ir knygą "Žmogaus Pareigas".

Kas prisiųs \$3.00, tas gaus "Ateitį" 2 metams ir knygą "Žmogaus Pareigas".

Tie, kurie užsirašys "Ateitį" metams ir prikabinės po vieną naują skaitytoją, už prikabinimą gaus knygą "Žmogaus Pareigas".

Šitos išlygos yra tikrai iki Vasario 1 dienai 1915 metų. Taipgi norintieji gauti šitas išlygas turi pinigų siųsti tiesiog į Redakciją. Per Agentus užsirašantiems šitų išlygų neduodame. Adresuokite:

Ateitis Publishing Co.

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

VIENYBĖ LIETUVNINKU

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis

Seniausias lietuvių laikraštis Amerikoje. Išeina kas Sėdėda.

Laikraštis "Vienybė Lietuvninkų" 12-kos puslapių, didelio formato, redaguojamas gerų redaktorių, talpina raštus geriausių raštininkų ir visuomet telpa visokių žinių iš Didžiosios Lietuvos, Prūsų arba Mažosios Lietuvos, Amerikos ir abiejai viso pasaulio.

"Vienybė Lietuvninkų" prenumerata Suvienijotose Valstijose šiaurinės Amerikos:

Metams \$2.00, pusė metų \$1.00

Kanadoj ir Meksikoje:

Metams \$2.50, pusė metų \$1.25

Rusijoje, Lietuvoje ir kitose užsienio valstybėse:

Metams \$3.00, pusė metų \$1.50

Užsirašyti Vienybę Lietuvninkų galima visada.

Užsirasant "Vien. Liet." reikia drauge ir prenumeratą siųsti per pašto Money Orderį arba pinigai registruotam laiške, adresu:

J. J. PAUKŠTIS & CO.

120-124 GRAND ST. BROOKLYN, N. Y.

25 metų Jubilėjinis numeris 10 c.
Rašyk greitai, o paprastą numerį gausi dykai.

SUBWAY LOAN CO.

64 Pleasant St., Boston, Mass.

Paskolinama pinigai LENGVOMIS IŠLIGOMS ant laikrodžių, visokių auksinių daiktų ir drabužių. Teipgi mes turime visokių vyriškų čėverykų ir drabužių, ir užlaikome spalvingą skrynių skrynių, krepšių ir čėmodanų, kuriuos parduodam.

Labai žemoms kainoms

64 Pleasant St., Boston, Mass.

Tel. Tremont 662.

Galima susikalbėti lietuviškai ir lenkiškai.

Jaunoji Lietuva

Vienintelis savo rūšies 64 puslapių iliustruotas mėnesinis Lietuvių laikraštis.

Jame dedama geriausi moksliniai straipsniai ir geriausios apysakos.

Kalba gryna, graži ir suprantama. Jei nori smagiai ir naudingai laiką praleisti skaityk Jaunąją Lietuvą.

Kaina metams \$3.00; pusė metų \$1.50; vienas numeris 25c.

Užsisakyk tuojaus:

"JAUNOJI LIETUVA"

4611 S. Paulina St. Chicago, Ill.

VIENTATINĖ LIETUVIŠKA APTIEKA

Bostone ir visoje Massachusetts valstijoje. Gyduoliu galite gauti kokios tik pasaulij vartojamos, bet ypatingai geros sekančios gyduoles:

Nuo Reumatizmo	1.00	Mostis ir skysčiai	
Nuo slinkimo plauku ir pleiskanų	75c.	niežų ir parku	1.00
Nuo kosulio, gripo ir slogos	1.00	Gyduoles del pataisymo apetito	1.00
Kraujo Valytojas	1.00	Gyduoles del suvalnimo vidurių	50c.
Nuo saulės nudegimo	50c.	Gyduoles nuo kosulio ir sunkaus kvėpavimo	1.00
Bobro lašai	1.00	Gyduoles nuo neriško galvos (corn's)	15, 20 ir 25c.
Nuo suirimo Nervu	1.00	Piles del Kepenų ir Inkstų	75c.
Vaiku raminto'as	25c.	Proškos nuo neriško galvos skaudėjimo	10 ir 25c.
Pamoda plaukams	20c.	Gummas nuo dantų gelimo	10c.
Nuo viduriavimo suaugusiems	50c.	Tikra Lietuviška Trejanka	25c.
Nuo viduriavimo mažiesiems	25c.	Visokie kvėpianti muilai	10, 15 ir 25c.
Gydanti mostis nuo pūku	50c.	Perfumos visokių geliu	25, 50, 75, 1.00, 2.00 ir daugiau.
Nuo prakaitavimo kojų	25c.		

Taipgi turiu visokių gyduolių vėliausio išradimo, nuo visokių paslaptingų ir kitokių ligų.

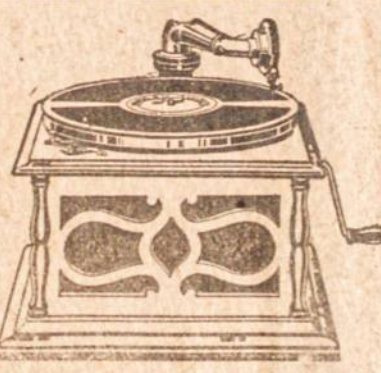
Jeigu norite gauti tikrus vaistus, kurie sugrąžintu jums sveikatą, kreipkitės pas mane, o aš užtikrinu, kad visame bus sąžiniškai patarnauta.

Receptus sutaisau teisingai,

nežiurint, ar jie butu Amerikos ar Europos daktaru. Gyduoliu galite reikalauti ir per laiškus, o mes prisiusime jums expresu. Visokiame reikale kreipkitės šituo adresu:

K. ŠIDLAUSKAS

226 Broadway, kėrtė C St., So. Boston, Mass.

Prekė 15 dol.

KO SEDI NUSIMINES?

Nusipirk Grafoną, tada galėsi linksimintis ir juoktis! Musų krautuvėje galima gauti visokių grafonų nuo \$15 iki \$200

Tap į užlaikome visokius Lietuviškus REKORDUS

Iš sekančių, kiekvienas abipusis rekordas kainuoja 75 centus.

Tekėjo saulutė, kad aš joju choras
Ir Stumbriško polka armoniko solo
Tėvynė, Šv. Cecilijos Choras ir
Amerikoniskas nacionalskas maršas
Giesmė: Panelė Švenčiausia solo
ir Ave Marija solo M. Brandunienė
Grožybė Lietuvos Choras, ir
Jurgiuo kazokas Armonikas solo.
Polka nuo Rudos Armoniko solo ir
jeva choras

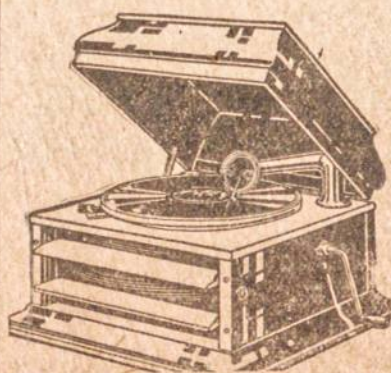
Tekytė ir Pranulis Duetas ir
Gudiška Polka Armoniko solo.
Mano Palvys Monologas ir
Velnias ne Boba Monologas.
Batų dystojas švilpimo solo ir
Rutų darželis M. Brandunienė solo.
Velnias ne boba Dealogas
Vijo vilkas voveraitė, ir
Saldžios lupos Polka.

Norėdami žinoti plačiau apie grafonus atsiųskite ypatingai arba laišku, o aš suteiksiu jums katalogą ir kopiačiausius paaiškinimus dovanai.

K. JURGELIUNAS,

233 W. Broadway,

SO. BOSTON, - MASS.

Prekė \$35.00

Pirmutine Lietuvio Didžiausia Krautuve Amerikos

Kurioj galima gauti:

Deimantų, laikrodžių Waltham ir Elgin, šliubiniu žiedu, siutu ir overkotu; viską duodam ant bargo—lengvu išmokesčiu. Užlaikom keliaujančius agentus, kurie paimą orderius ir pristato in namus.

Už 25c. krasos ženklelių siunčiame musų krautuvės didelį naują katalogą lietuviškoj kalboj. Musų agentai: J. M. Nevetskis, S. Čepas, J. Aunonis, J. Visockis, M. Liutkus, T. Vitkauskas ir J. Šidlauskas. Pataisom visokius laikrodžius. Darom ant ordelio siutus ir overkotas. Visi musu tavorai gvarantuojami. Krautuve adara iki 9 valandų vakare.

J. P. TUINILA

822 Washington St., Boston, Mass.

VISI UŽSIRAŠYKITE AMERIKOS LIETUVIŲ

Dienraštis "Katalika"

Dienraštyje "Katalike" žinios tilps daug greičiau ir plačiau, ir į visus pajudintus musų gyvenime klausimus kuonoplačiausiai atsiliepsime.

Dienraštis "Katalikas" yra bepartysis laikraštis ir prisilaikys ramaus kultūrinio darbo, nesistengdamas kenkti nei vienai nei antrai pakraipų pusei.

Todel Dienraštyje "Katalike" bus galima aiškiai ir plačiai nušviesti Lietuvį, o ypač Amerikos naujoknyuose gyvenančių, S. Valstijų ir kitų šalių gyvenimas, paduoti kuodaugiausiai žinių iš Europos karo lauko ir visuomenės gyvenimo.

Dienraščiui "Katalikui" užvis labiausiai rūpės tik lietuvių kultūrinis kilimas ir jų gerovė. Bet nebus vietos tautiška neapykantai. Dienraščio "Kataliko" tikslas — kelti apšvietimą tarp lietuvių, siekis — lietuvių gerovė ir augščiausias kultūrinis laipsnis.

Taipgi kas prijaucia musų tikslams ir siekiams, kam rūpi kultūrinis kilimas Amerikoje lietuvių, tas privalo užsirašyti Amerikos Lietuvių Dienraštį "Kataliką".

"Kataliko" Dienraščio kaina sekanti:

Suv. Valstijose metams \$5.00, pusė metų \$3.00, trims mėnesiams \$1.75.

Užsienyje: Europoje ir kitur metams \$7.00, pusė metų \$4.00.

Prenumeratą siųskite šiuo adresu:

"KATALIKAS" AMER. LIET. DIENRAŠTIS

3249 S. MORGAN ST., CHICAGO, ILL.